

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE

Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XXVIII, NR. 292 *martie*
<http://apostolul.slineamt.ro> 2026

Un specialist fără carnet de partid la cârma Educației Naționale

Mihai Dimian, rector al Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava, a fost investit oficial în funcția de ministru al Educației și Cercetării pe data de 3 martie 2026, la propunerea premierului Ilie Bolojan.

Mihai Dimian, în vârstă de 49 de ani, este profesor universitar și conducător de doctorat la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava și, din anul 2024, rectorul Universității. Este dublu licențiat, în fizică și matematică, la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. A studiat și a fost asistent de cercetare în Franța, la Universitatea din Versailles și a obținut titlul de doctor în inginerie electrică și electronică în Statele Unite ale Americii, la Universitatea Maryland din College Park. A fost cercetător la Institutul Max Planck din Germania și profesor asistent, ulterior profesor asociat și conducător de doctorat în inginerie electrică și electronică la Universitatea Howard din

Prof. univ. Mihai DIMIAN

Mircea ZAHARIA

(continuare în pag. 2)

Educația, între Gutenberg și digitalizare

• **Interviu cu doamna profesor Valentina TONU – șefa Direcției Învățământ Hâncești**

Doamna profesor Valentina TONU s-a născut într-o familie de oameni harnici și gospodari ai satului Bardar, din apropierea Chișinăului. Este absolventă cu mențiune a școlii medii și absolventă cu mențiune a Facultății de filologie a U.P.S. „Ion Creangă” din Chișinău. Întrucât stagiul pedagogic al doamnei Tonu a împlinit 41 de ani, iar cel managerial – 39 de ani, având realizări profesionale remarcabile, suntem onorați să împărtășim cititorilor re-

Sistemul de educație, între apatie și necesitatea unei reforme reale

• **Interviu cu dl Ionel Hociung – președinte al Sindicatului din Învățământ Neamț**

– Domnule Președinte, să începem cu lucrurile cele mai grave. Cifrele ultimului referendum

privind protestele din perioada simulărilor naționale par să indice o anumită prudență în județul Neamț. Care este radiografia momentului?

– Făcând o trecere în revistă a celor întâm-

plate de la ultimul interviu, trebuie să vă spun că am primit răspunsurile la referendumul la care au fost invitați să răspundă colegii membri de sindicat, privind acțiunile sindicale din perioada simulării examenelor naționale, mă refer aici la neparticiparea (boicotarea) sau greva pe perioada simulării Evaluării Naționale (16 - 17 martie) și a Bacalaureatului (23 - 25 martie). Din păcate, rezultatele nu sunt tocmai cele pe care le așteptam. Astfel, din 5703 membri de sindicat, au răspuns referendumului 3221, adică 56,47%. Dintre aceștia, au răspuns cu DA pentru boicotarea simulărilor 1923, adică 33,72% și NU pentru neparticipare 1298, reprezentând 22,75%. Pentru participarea la grevă au spus DA un

A consemnat **Mircea ZAHARIA**
(continuare în pag. 2)

Federația Sindicală a Educației și Științei Ziua Liderului Sindical din Educație

Stimați colegi, dragi membri ai Federației Sindicale a Educației și Științei,

Astăzi, 5 martie, celebrăm Ziua Liderului Sindical din Educație – un prilej de recunoaștere și apreciere a efortului neobosit depus de Liderii sindicali, de colegii din Aparatul Central al FSEȘ și de întreg Activul sindical.

Această zi ne amintește că solidaritatea, responsabilitatea și dedicația sunt temelia pe care se sprijină apărarea drepturilor cadrelor didactice și ale cercetătorilor. Prin munca Dumeavoastră, prin perseverența în negocieri și prin vigilența față de reglementările ce afectează activitatea din educație, demonstrați zi de zi că Sindicatul este o voce puternică și respectată.

Vă mulțumim pentru curajul de a reprezenta interesele colegilor, pentru profesionalismul cu care transformați provocările în soluții și pentru devotamentul față de valorile sindicale. Această zi este despre voi – liderii sindicali care, prin implicare și responsabilitate, dau sens și forță mișcării sindicale din Educație și Știință.

Cu respect,
Ghenadie DONOS, președinte FSEȘ

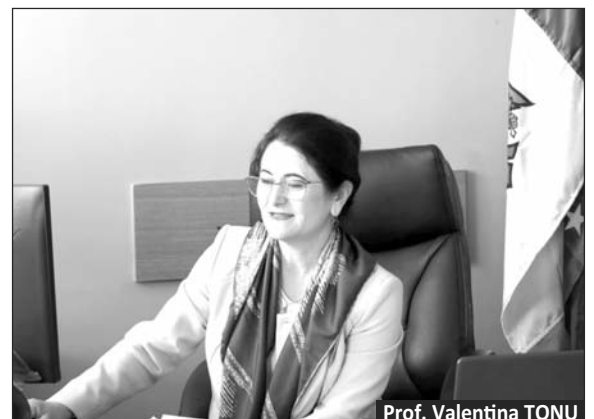
Relațiile umane autentice – o parte esențială a predării în secolul XXI

vistei noastre, câteva dintre acestea.

– Ce v-a motivat să alegeți acest drum, cel al pedagogiei?

– Pe timpul copilăriei și adolescenței mele învățătorul era persoana cea mai influentă în localitate. Toți, părinți și copii, îl ascultau, îi urmau sfatul, iar noi, elevii, îl admiram, voind să-i semănăm. Așa, în acest mod, precum și urmând sfatul mamei mele, visul căreia a fost să devină învățătoare, am mers pe drumul plin de lumină al pedagogiei.

A consemnat
prof. Ramona-Mihaela ROȘU
(continuare în pag. 3)

Prof. Valentina TONU

Sistemul de educație, între apatie și necesitatea unei reforme reale

(urmărire din pag. 1)

Număr de 622 de persoane, adică 11%, în timp ce 2599 persoane au răspuns NU, aceasta reprezentând 45,57%.

– Este un rezultat care vă surprinde? De ce credeți că există această reticență?

– Spun că rezultatul este dezamăgitor și m-am gândit pe de o parte că poate fi vorba despre o perioadă nepotrivită de declanșare a acestor forme de protest, existând informații și solicitări din partea membrilor noștri, conform cărora perioada optimă pentru astfel de proteste ar fi perioada examenelor propriuzise, de la finalul lunii mai și începutul lunii iunie. Pe de altă parte, cred că nu suntem încă pregătiți să facem sacrificii financiare pentru a rezolva situația dificilă prin care trecem. În urma centralizării și analizei la București a situației la nivel național, s-a concluzionat asupra faptului că nu sunt îndeplinite criteriile legale pentru declanșarea grevei, singura formă de protest, viabilă în acest moment, fiind boicotarea simulării examenelor naționale.

– Sistemul de educație, pare să oscileze între apatie și necesitatea unei reforme reale. Cum vedeți viitorul profesiei în acest context al incertitudinilor?

– Ca o concluzie personală, consider că foarte mulți dintre cei care slujesc școala românească recunosc gravitatea situației, dar foarte puțini cred că reacția lor poate schimba ceva. Ori, dacă

dorim să asigurăm un viitor actualei generații de copii, iar școala să se dezvolte și să funcționeze în parametri optimi, trebuie să rămânem mobilizați, să nu renunțăm la proteste și să nu cedăm presiunilor care vor veni asupra noastră în perioada următoare. Nu trebuie să așteptăm ca altcineva să reacționeze în locul nostru; dacă trăim cu aceste speranțe, înseamnă că socie-

mente prin care să repună sistemul de educație în matca corectă, eliminând neconformitățile și aberațiile Legii Bolojan, vă pot spune că suntem în plină campanie a strângerii de semnături, care să susțină această inițiativă legislativă cetățenească. Numărul de semnături, la nivel național, de care are nevoie această inițiativă, este de 100.000 și sperăm ca acest număr să fie de-

stabilește procedura de efectuare a plății titlurilor executorii de către unitățile/ instituțiile de învățământ în anul 2026, și care prevede că, în afara acestei plăți, până la finalul anului 2026, se va plăti și tranșa de sume aferentă anului în curs.

Un alt lucru care merită a fi menționat este adoptarea, în unanimitate, în Comisia de Învățământ a Camerei Deputaților, a unui proiect de lege prin care cadrele didactice cu gradul didactic I și cu cel puțin 25 de ani vechime, pot solicita diminuarea numărului de ore din norma de predare cu două ore. Este lăudabil faptul că proiectul a trecut cu unanimitate de voturi și ne-am dori ca el să fie adoptat cât mai rapid, pentru a oferi o „gură de oxigen” colegilor care au nevoie de ore pentru constituirea normelor didactice, aceasta în condițiile în care tot mai mulți colegi sunt puși în situația restrângerii de activitate sau a completărilor de cate-

– Avem un nou ministru la Educație. Ce așteptări aveți de la acest mandat?

– Iată că acum avem – slavă Domnului – și ministru pentru portofoliul de la educație, pe domnul Mihai Dimian, cu care sperăm să avem un dialog la un nivel rezonabil. Dar mă tem că domnul ministru va fi obligat să respecte cu strictețe culoarele de acțiune deja trasate și, chiar dacă ar dori să rezolve câteva din necesitățile sistemului, nu va putea, din cauza constrângerilor impuse.

tatea actuală se îndreaptă spre o formă de guvernare în care lipsa transparenței, intimidarea, cenzura și frica insuflată de autorități vor fi omniprezente.

– Ce urmăriți prin inițiativa legislativă cetățenească privind „Legea Bolojan”?

– Referitor la inițiativa legislativă cetățenească pentru modificarea și completarea Legii nr.198/2023, prin care încercăm să punem în dezbaterea Parlamentului României o serie de amenda-

pășit fără probleme.

– Totuși, există și vești care pot fi considerate „guri de oxigen”. Mă refer la plățile restante și la reducerea normei de predare.

– Mai sunt câteva lucruri demne de menționat, primul fiind acela că, odată cu salariul aferent lunii februarie, care se plătește pe data de 14 martie, se vor acorda și sumele provenite din hotărâri judecătorești, restante din anul 2025. În acest sens, MEC a adoptat OMEC nr.3226/ 18.02.2026, prin care se

Un specialist fără carnet de partid la cârma Educației Naționale

(urmărire din pag. 1)

Washington DC, SUA. Nu a fost și nu este membru al vreunui partid politic, dar este un lider al comunității și a fost implicat direct și voluntar în perioade dificile pentru comunitate, precum și în inițiativele de dezvoltare din regiune. A dus o politică activă de atragere și dezvoltare a companiilor IT în zonă și a contribuit esențial la selectarea municipiului Suceava de către Comisia Europeană între 100 de orașe europene pentru misiunea de orașe inteligente și neutre-climatic.

Declarațiile sale inițiale și direcțiile de acțiune asumate vizează **integrarea cercetării**, ministerul revenind la denumirea de „Ministerul Educației și Cercetării” și **deblocarea posturilor în educație**, una dintre primele măsuri

anunțate fiind posibilitatea scoaterii la concurs a peste 400 de posturi necesare pentru punerea în folosință a 23 de creșe noi, care vor deservi aproximativ 1.300 de copii din 18 județe.

În privința filozofiei și programului de guvernare, ministrul Mihai Dimian a declarat că prioritățile sale includ un **dialog mai activ**, empatie și corectitudine în relația cu toți actorii sistemului: profesori, elevi, studenți, părinți și sindicate.

Viziunea sa academică, promovată anterior la USV sub sloganul „Viziune, Performanță & Inovație”, este transpusă la nivel național prin încurajarea comunităților educaționale să înțeleagă rolul științei.

Ministrul a mai susținut public necesitatea ca profesioniștii din mediul academic să se implice în structurile politice pentru a oferi expertiza necesară procesului de decizie.

Mihai Dimian are avantajul unui „outsider” care nu datorează nimic structurilor politice vechi, ceea ce îi oferă o marjă de manevră în negocieri. Totuși, riscul major este ca rigoarea sa de cercetător să fie interpretată drept inflexibilitate de către partenerii sociali. Dacă va reuși să transforme sindicatele din „adversari la buget” în „parteneri de reformă”, Dimian ar putea fi primul ministru care stabilizează sistemul pe termen lung. Dacă nu, riscă să rămână un alt intelectual de calibru strivit de mecanismele greoaie ale sistemului preuniversitar.

Menționăm că, de la demisia din 22 decembrie 2025 a lui Daniel David, interimatul Ministerului Educației a fost asigurat de premierul Ilie Bolojan din 14 ianuarie, pentru 45 de zile. Din 27 februarie, conducerea Ministerului a fost încredințată secretarului general al guvernului, Ioana Lazăr.

Relațiile umane autentice – o parte esențială a predării în secolul XXI

(urmare din pag. 1)

Cum ați descrie în câteva cuvinte, „călătoria” dumneavoastră în educație, din rolurile de: profesoară de limba română, director al școlii și șefa Direcției Învățământ Hâncești?

Călătoria mea în educație a început din tinda învățământului: o școală mică, de 8 ani, dintr-un pitoresc sat moldovenesc, unde am gustat pâinea profesorului de limba și literatura română, dar și din cea a directorului adjunct. Am frământat aluatul, adăugând ingredientele necesare: insistență în descoperirea noului, interes pentru creșterea profesională, empatie pentru oamenii sistemului, corectitudine în abordarea lor și a subiectelor legate de pedagogie. Ca rezultat, ulterior, am înființat și condus primul liceu teoretic din raionul Hâncești, Liceul Teoretic „Mihail Sadoveanu”, 11 ani, iar din 2007 până-n prezent, activez în funcția de șefă a Direcției Învățământ Hâncești. Traseul profesional parcurs până a ajunge aici mi-a călit voința, dar și mi-a fortificat capacitatea de gestionare managerială a sistemului de învățământ raional.

– Care considerați că sunt principalele provocări cu care se confruntă educația acum? Dar oportunitățile?

– Cea mai mare provocare a timpului pe care îl trăim este a crește și a educa copiii din generația Alpha. Profesorul trebuie să fie un „educator și consilier”, care să dezvolte capacitățile și interesele elevilor, nu doar să servească

Ana CIMPOIEȘU și Valentina TONU

drept o sursă de informații sau un transmițător de cunoștințe. Această extindere a rolului cadrului didactic, dincolo de limitele tradiționale ale instruirii, presupune asumarea unor noi responsabilități în consilierea elevilor și părinților, în organizarea activităților de timp liber ale elevilor. Astfel, pedagogii trebuie să nu abdice de la misiunea pe care și-au asumat-o în cadrul comunității ca profesioniști și ca cetățeni, ca agenți ai dezvoltării și ai schimbării.

Cea mai mare oportunitate, în viziunea mea, pe care o oferă viața pedagogului, este de a redeveni exemplu pe care elevul îl poate desprinde din însăși viața și comportarea învățătorului său. Acesta este pentru elev modelul pe care îl imită. Nu există elev care să nu caute să își imite învățătorul în atitudini, gesturi, ticuri, îmbrăcăminte etc. Pentru a avea succes în această muncă, învățătorul trebuie să aibă nu doar competențe cognitive, ci și digitale, relaționale, cât și comportamental-atitudinale. În educație nu există două zile la fel, și este ade-

vărat. Pentru ca oamenii să poată lucra în astfel de condiții, chiar trebuie să iubească ceea ce fac.

– Sistemul de învățământ trece printr-un amplu proces de digitalizare. Care considerați că sunt

avantajele, dar și dezavantajele reale ale acestuia din perspectiva inspectorului școlar și al pedagogiei digitale?

– Digitalizarea aduce numeroase avantaje în toate domeniile vieții, inclusiv în educație: asigură elevilor acces rapid la informații, elevii și profesorii pot folosi platforme educaționale, biblioteci digitale și cursuri online. Pe lângă avantaje, din practică identificăm și **dezavantaje**: elevii devin prea dependenți de dispozitive digitale, ceea ce reduce concentrarea, capacitatea de studii fără tehnologie. Deși este mai ușor să consulți sursa digitală, totuși mă strădui în fața elevului să vin, citind din carte. Motivez elevii care procură și lecturează din carte, care consultă sursa din biblioteca școlară sau publică. Pe parcursul pauzelor între lecții, observăm diminuarea interacțiunii directe dintre elevi, elevi-profesori. Astfel, pedagogul are și pe acest segment menirea de a interveni pentru a tempera utilizarea, arătându-i elevului cum să discearnă

adevărul de minciună, decentul de indecent. Dacă ar fi să am competența de a interveni în procesul de difuzare și editare a informațiilor, aș restricționa multe dintre ele.

Cred că este esențial ca profesorii să fie foarte buni în a construi relații profesionale solide. Vorbim atât de mult despre tehnologii noi, conexiuni prin inteligență artificială, prieteni AI, tot felul de lucruri care apar, dar relațiile umane autentice sunt ceea ce îi preocupă cu adevărat pe oameni. Iar eu cred că aceasta este o parte esențială a predării în secolul XXI.

– Vă rog să ne vorbiți despre proiectele educaționale pe care le desfășurați.

– Viziunea Direcției Învățământ Hâncești este să punem accent pe dezvoltarea valorilor și abilităților necesare pentru viitor. Pentru aceasta, stimulăm inițiativele echipelor manageriale de a se implica în diverse proiecte educaționale. Astfel, pentru a le motiva, personal am inițiat un proiect de colaborare cu asociația de voluntari din Italia, care, deja de câțiva ani la rând, asigură odihna de vară pentru copii din familiile defavorizate din satele raionului. Un alt proiect „**Construim împreună o educație europeană incluzivă peste granițe**”, inițiat în parteneriat cu Consiliul Județean Vaslui, este destinat copiilor cu cerințe educaționale speciale. Totuși, cele mai multe proiecte sunt inițiate de instituții școlare în parte cu instituții de învățământ din diferite județe ale României. Sunt inițiative care fortifică sistemul de învățământ, legăturile dintre frați.

Spartachiada profesorilor din Hâncești: emoție, prietenie și o punte între oameni

În perioada 14-15 martie, echipa de volei a Sindicatului Liber din Învățământ Neamț, a avut onoarea de a participa la Spartachiada membrilor FSEȘ, angajați ai instituțiilor de învățământ, organizată de Direcția Învățământ Hâncești și Centrul Sindical Ramural Teritorial Hâncești din Domeniul Educației și Științei, Republica Moldova și a marcat prima participare a unei echipe din România la această competiție.

Am fost primiți cu multă căldură și prietenie, iar unul dintre cele mai emoționante momente a fost festivitatea de deschidere, desfășurată la Sala de sport a Liceului Teoretic „Mihail Sadoveanu”, când au răsunat imnurile Republicii Moldova și României. În acele clipe am simțit că sportul nu unește doar echipe, ci și inimi de pe ambele maluri ale Prutului.

Suntem mândri că echipa noastră, coordonată de domnul Gabriel Ploscă, președintele de onoare a SLLICS Neamț și compusă din Ioana

Antonovici și Ana Solomon – Șc. Gimn. „Elena Cuza”, Daniela Diaconu – Lic. de Arte „Victor Brauner”, Elena Fodor și Elena Lăpușeanu – Lic. Tehnologic „Dimitrie Leonida”, Elena Ciurea și Daniela Ciobanu – Colegiul Tehnic de Transporturi a obținut locul al II-lea, demonstrând că profesorii pot fi modele de unitate, determinare și fair-play, atât la catedră, cât și pe terenul de sport.

Mulțumim organizatorilor pentru invitație și pentru ospitalitatea deosebită, doamnei Valentina Tonu, șefa Direcției de Învățământ Hâncești și doamnei Ana Cimpoieșu, președinta CSRT Hâncești din Domeniul Educației și Științei.

Plecăm de la Hâncești cu o medalie, dar mai ales cu prieteni, emoții frumoase și convin-

gerea că profesorii de pe ambele maluri ale Prutului formează aceeași mare echipă.

Două imnuri au răsunat în sală, dar emoția a fost una singură.

Prof. Elena-Dorina CIUREA

Un pas spre consolidarea unității academice

Luni, 23 februarie 2026, Academia Română a publicat Apelul către Parlamentul României referitor la adoptarea proiectului de modificare și completare a Legii nr. 752/2001, privind organizarea și funcționarea Academiei Române, înregistrat la Senatul României cu nr. L72/2026.

Semnat de Acad. Ioan-Aurel Pop, Președintele Academiei Române, și de Acad. Ion Tighineanu, Președintele Academiei de Științe a Moldovei, acest demers vizează posibilitatea creării Filialei Academiei Române la Chișinău și exprimă o viziune strategică asupra consolidării comunității științifice și culturale, întregul spațiu românesc, într-un moment cu semnificație aparte pentru parcursul european al Republicii Moldova.

Publicăm integral acest Apel, considerându-l un document de interes major pentru mediul academic, pentru toți cei preocupați de unitatea culturală și științifică a românilor. (Red.)

*Stimate Doamnă Președinte al Senatului,
Stimate Doamnă Președinte al Camerei Deputaților,
Stimați Senatori și Deputați,*

Academia Română și Academia de Științe a Moldovei, foruri supreme de consacrare a valorilor intelectuale românești, vă adresează prezentul Apel privind modificarea Legii Academiei Române din anul 2001, în vederea funcționării optime a instituției fondate la București în anul 1866, inclusiv pentru posibilitatea creării Filialei Academiei Române la Chișinău. Demersul nostru se înscrie într-un proces firesc și consecvent de apropiere instituțională între cele două academii-surori, proces reafirmat prin Declarația comună din 30 decembrie 2025 și prin Apelul comun din 15 ianuarie 2026, adoptat de Ziua Culturii Naționale. Aceste documente au subliniat că reîntregirea spirituală, culturală și științifică reprezintă fundamentul durabil al oricărei unități politice viitoare. În contextul actual, Academia Română are filiale doar în Iași, Cluj-Napoca și Timișoara. Proiectul de lege aflat în dezbateră Senatului României creează cadrul juridic necesar pentru această inițiativă. Menționăm că Academia Ungară de Științe are o filială la Cluj-Napoca din anul 2007. E singura filială de peste hotare a Ungariei și funcționează foarte bine.

Considerăm că momentul este unul istoric.

Academia Română, fondată în 1866, a avut încă de la început vocația unității românilor, între membrii fondatori numărându-se și trei personalități din Basarabia. România culturală unificată a precedat România politică. Astăzi, în contextul parcursului european al Republicii Moldova, suntem chemați să consolidăm din nou, prin instituții și proiecte concrete, unitatea culturală și științifică a spațiului românesc. Crearea Filialei Academiei Române la Chișinău urmărește: accelerarea consolidării comunității oamenilor de știință și cultură din întregul spațiu românesc; relansarea și sistematizarea schimburilor inter-academice, practică consacrată în lumea academică internațională; organizarea comună de școli de vară, conferințe și proiecte de anvergură, cu participarea unor personalități științifice de prestigiu internațional; susținerea atragerii tinerilor talentați către cercetare și creație intelectuală; consolidarea prezenței spațiului românesc în organisme internaționale (Consiliul Științific Internațional, Parteneriatul Inter-Academic pentru Știință, Sănătate și Politici Publice, Federația Europeană a Academiiilor de Științe și Umanistice – ALLEA ș. a.), care conturează viziuni strategice privind dezvoltarea științei la scară globală. În spiritul ideii de „Unire prin fapte”, evocată de Președinta Republicii Moldova la Conferința de Securitate de la München, această filială nu reprezintă un gest simbolic izolat, ci un proiect instituțional concret, orientat spre cooperare efectivă, compatibilizare europeană și integrare academică reală. În plan simbolic, crearea Filialei Academiei Române la Chișinău reprezintă un pas sigur spre reîntregirea spirituală a Academiei Române, reafirmând legătura organică dintre românii de pe ambele maluri ale Prutului. Este o verigă de legătură instituțională, care pregătește temelia unei unități durabile, construite prin educație, știință și cultură.

Stimați membri ai Parlamentului României,

Adoptarea acestei modificări legislative nu este un act administrativ, ci unul de responsabilitate istorică și un semnal de încredere în viitorul comun al românilor în cadrul Uniunii Europene. Vă adresăm, de aceea, rugămintea de a susține și adopta, în cel mai scurt timp, modificările necesare Legii Academiei Române, pentru a permite crearea Filialei de la Chișinău. Academia Română rămâne, la 160 de ani de la înființare, cea mai importantă instituție a științei, culturii și creației intelectuale a întregului popor român, a tuturor românilor; oriunde s-ar afla aceștia. De aceea, este firesc ca oamenii de știință și de creație din Republica Moldova să fie parte a întregului edificiu de consacrare intelectuală și de cercetare care este Academia Română.

Cu înaltă considerație,

Acad. Ioan-Aurel POP
Președintele Academiei Române

Acad. Ion TIGHINEANU
Președintele Academiei de Științe a Moldovei

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

Luna MARTIE 2026

L1/1788 – n. **Gheorghe Asachi**, la Herța (d. 12.11.1869, Iași), scriitor și îndrumător cultural. A urmat cursurile colegiului clasic (1796-1803) și pe cele ale Facultății de Filozofie, Litere și Științe (1803-1804). A pus bazele învățământului românesc. Legăturile sale cu Ținutul Neamț s-au concretizat în versuri, în proză sau în piese de teatru inspirate de mitologia locurilor; prin înființarea primelor școli primare pe teritoriul de astăzi al Județului (Roman, Piatra și Mănăstirea Neamț), în timp ce a fost „referendariu al episcopiei școalelor” (1820-1849). În primăvara anului 1841, a deschis, la Văleni (azi anexă a Orașului Piatra-Neamț), Fabrica de Hârtie „Petrodava”, cunoscută și sub numele de „moara lui Asachi”.

■ 1/1839 – n. **Ion Creangă**, la Humulești (d. 31.12.1889, Iași).

■ 1/1841 – n. **Mihai Burada**, la Iași (d. 7.11.1918, Roman), biolog, doctor în medicină,

Rememorări nemțene

compozitor, profesor. A absolvit Conservatorul, Iași, Facultatea de Medicină și Științe Naturale, Paris. În ultima parte a vieții, s-a stabilit la Roman (prof. de geografie, la Liceul „Roman-Vodă”). Membru fondator (1907) și președinte al Societății Culturale „Miron Costin” din Roman (1907-1918). A creat peste 50 de opusuri.

■ 8/1911 – n. **Emanuel Elenescu**, la Piatra-Neamț (d. 17.06.2003), profesor, compozitor, considerat unul dintre cei mai mari dirijori din secolul al XX-lea (dirijor al Corului Academic Român și

al Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii Române). Turnee în străinătate (Bulgaria, Germania, Italia, Iugoslavia, Polonia, Ungaria ș. a.); autor al multor opere muzicale pentru cor și orchestră („Rapsodia română pentru vioară și orchestră”). La Piatra-Neamț, în organizarea de Liceului de Artă „Victor Brauner” se desfășoară, anual, Concursul Național de Interpretare Muzicală și Coregrafie „Emanuel Elenescu” (2026 – ediția XXXV-a).

■ 9/1936 – n. **Coralia-Letiția Bunghez**, la Băra, Neamț, profesoară, publicistă. După efectuarea studiilor: generale și liceale la Roman și Iași (1943-1954), a urmat cursurile Facultății de

Publicul nemțean îl cunoaște pe **Adrian Andrei** ca membru al apreciatei formații camerale de chitariști **Trio ANDREI**, înființată în anul 2000, împreună cu ceilalți doi frați, Constantin și Aurelian.

Între anii 1991-1995 este elev la liceul „Dinu Lipatti” din București, unde are primele apariții scenice și semnează primele compoziții pentru chitară. În perioada 1996-2001 efectuează studiile universitare la Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca, sub îndrumarea profesorului Constantin Andrei. Întâlnirea cu compozitorul Dan Voiculescu a fost determinantă pentru parcursul său ulterior.

Anul 2002 marchează debutul său pe plan editorial, publicând la editura MPC din Cluj-Napoca volumul „Șapte lucrări pentru chitară”. În 2006 emigrează în Canada și lucrează ca profesor de chitară în Quebec, la **École de Musique de Témiscouata**. Acolo are șansa să-l întâlnească pe editorul său canadian, care îi cere să creeze lucrări cu scop didactic. Vreme de 10 luni (2007-2008) este profesor de chitară și teorie la **House of Arts**, în Emiratele Arabe Unite. Reîntors în țară, din 2008 devine profesor titular la Școala de Muzică nr. 3 din București, iar în anul următor publică pentru chitariștii români o metodă de chitară centrată pe tradiția românească. A publicat mai bine de 80 de volume în țară, în Canada, Marea Britanie, Germania, Danemarca și Suedia, iar numărul compozițiilor sale este în continuă creștere.

– *V-ați născut într-o familie de muzicieni. Cum credeți că a influențat destinul dvs. faptul că sunteți cel mai mic dintre frații Andrei?*

– Faptul că m-am născut într-o familie în care cei doi frați ai mei, mai în vârstă decât mine, erau deja practicanți ai chitarei a fost definitoriu pentru parcursul meu de muzician și compozitor. Încă din fragedă copilărie am avut ocazia să cunosc o mare parte din repertoriul chitarei clasice și către vârsta de 9-10 ani m-am hotărât să încep cu ei studiul acestui minunat instrument. Practic, tot universul meu sonor are ca fundament chitara clasică.

– *Ce a adus nou întâlnirea cu compozitorul Dan Voiculescu, în stilul dvs. de creație?*

– Întâlnirea cu maestrul Dan Voiculescu a însemnat enorm pentru cariera mea de autor. Maestrul obișnuia să spună că sunt un compozitor specializat, datorită faptului că peste 95% din creațiile mele sunt dedicate chitarei clasice, iar aici includ toate lucrările camerale în care chitara este partener cu un alt instrument. Pe vremea aceea eram student și exploram cu mare entuziasm mai toate formele de creație muzicală, cu trimitere către muzica veche, dar și către folclorul românesc. Domnia sa a fost cel care m-a determinat să mă exprim

Tot universul meu sonor are ca fundament chitara clasică

● **Interviu cu muzicianul Adrian Andrei**

prin intermediul sistemului modal, atât de drag mie. Maestrul Dan Voiculescu mi-a inspirat maniera de lucru și, cel mai important, un anumit mod de gândire care este propriu creatorilor artei sonore.

– *Experiențele internaționale v-au modificat viziunea pedagogică și artistică?*

– Fără îndoială! În perioada premergătoare celor două plecări peste hotare îmi amintesc că eram un profesor foarte exigent, intransigent pe alocuri, care rezona doar cu elevii dispuși să realizeze performanțe. Cei doi ani de pelerinaj pedagogic mi-au schimbat percepția despre rolul profesorului și m-au făcut să înțeleg că muzica se adresează unui spectru mai larg de evoluție în care se regăsește începătorul, elevul de nivel mediu, ele-

vul avansat, dar mai ales pasionatul care își caută locul său între practicanții artei muzicale. De asemeni, am făcut un pas mai mare decât colegii mei pedagogi și am compus un număr considerabil de lucrări cu caracter didactic care se adresează spectrului mai sus amintit, acestea fiind disponibile publicului larg încă din anul 2000.

– *Ce v-a surprins cel mai mult în perioada petrecută în Canada? Dar în Emiratele Arabe Unite?*

– În Canada m-a surprins umanitatea, empatia și căldura oamenilor pe care le regăsim uneori și la ființele cu suflet din țara noastră. Mă gândesc cu drag și nostalgie la interacțiunea cu acești oameni și consider Québecul a doua mea patrie. În Emiratele Arabe Unite a fost un alt tip de ex-

periență, bazată în mare parte pe contraste. Pe de o parte, am rămas profund dezamăgit de majoritatea arabilor a căror lipsă de seriozitate m-a iritat în nenumărate ocazii, iar pe de altă parte am fost bucuros să iau contact cu numeroase persoane de diferite naționalități care au contribuit la maturizarea mea pe plan uman și profesional.

– *Divulgați-ne câteva amănunte despre ultima dvs. creație, Valse Royale.*

– În urmă cu câțiva ani am compus un motiv melodic în spiritul muzicii de jazz și am început deindată să o dezvolt într-o compoziție amplă pentru vioară și chitară. Este a doua lucrare camerală pe care am scris-o pentru cele două instrumente și am finalizat această lucrare cu intenția de a deveni o piesă de efect din repertoriul celor doi muzicieni din Duo Melos, Titus Fluieraș și Constantin Andrei. Cu puțin timp în urmă, editura canadiană Les Productions d'Oz a publicat această lucrare care urmează să facă parte din repertoriul celor doi artiști mai sus menționați.

– *Care considerați că este secretul longevității și succesului formației camerale Trio Andrei?*

– Longevitatea formației camerale Trio Andrei este dată de pasiunea comună pentru instrumentul numit chitară, de valorile comune și de prietenia care ne leagă.

– *Ne puteți împărtăși câteva dintre proiectele de viitor?*

– Mă preocupă editarea unui disc de autor pe care l-am înregistrat în urmă cu câțiva ani și înregistrarea noilor proiecte care au fost deja publicate. De asemeni, avem în vedere realizarea unui al treilea album semnat Trio Andrei, un deziderat care ne urmărește de câțiva ani.

A consemnat Gianina BURUIANĂ

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

Filologie -Istorie-Filozofie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1954-1958). A predat la Școala Generală din Stănița și la Școala Medie Săbăoani, Județul Neamț, la licee din Bacău și din Piatra-Neamț. A debutat editorial, în 2003, cu lucrarea monografică „Colegiul Național «Petru Rareș» – File de istorie (1969-1999)”, urmată de „Pasiune și culoare – Convorbiri cu Iulia Hălăucescu” și „Muzeul de Artă «Iulia Hălăucescu»”.

■ 10/1904 – n. **Dumitru D. Botez**, la Roman (d. 5.10.1988, București), profesor universitar, compozitor, dirijor. A absolvit Liceul „Roman-

Vodă” din Roman, Conservatorul de Muzică din Iași (1929). Dirijor al Corului Radio și al Corului Filarmonicii „George Enescu, director muzical la Radio, rector al Conservatorului „George Enescu”

Rememorări nemțene

(1945-1974). Membru al Uniunii Compozitorilor (1949). Multe articole în reviste de profil și în presa culturală. Peste o sută de lucrări corale. Lucrarea „Tratatul de cânt și dirijat coral” este una de referință pentru dirijori.

■ 13/1831 – n. **George-Radu Melidon**, la Roman (d. 11.05.1897, Roman), profesor, prozator, poet și traducător. A învățat la Academia din Iași. La Paris, a studiat matematica. Cunoștea germana, latina, franceza și greaca. Director general al învățământului primar din România (1862-

1864), primul director al Școlii Normale din București (1867). La pensie (1881), s-a retras la Roman. A donat Primăriei Roman 228 de volume, să se constituie într-un început al bibliotecii publice (02.04.1885), conf. actul de donație. Lucrări: „Reguli scurte de versificație română”, „Istoria națională pentru popor”, „Manualul învățătorului”.

■ 14/1937 – n. **Gheorghe Apostu**, la Bozinenii de Sus, Neamț (d. 2009, la Cluj), artist plastic. Școala Primară în satul natal, Liceul „Roman-Vodă” din Roman, Institutul de Arte Plastice „Ion Andreescu” Cluj (1962), cadru universitar la Academia de Arte Vizuale din Cluj (1962-1977). Prezent în expoziții județene, republicane și de grup peste hotare (Italia, Polonia, Grecia, Ungaria, Germania, Anglia, Japonia, Elveția, U. R. S. S., Cehoslovacia, China, Egipt, Libia, Algeria). I se

Constantin TOMȘA
(continuare în pag. 6)

MARIN SORESCU la 90 de ani de la naștere (II)

(urmare din numărul trecut)

Un alt element central îl reprezintă absurdul, pe care îl utilizează nu ca pe un artificiu, ci ca pe un mod de a contempla lumea. Prin absurd, el exprimă adesea limitele logicii umane în fața inexplicabilului. Relația omului cu universul, tema cosmică se configurează într-o manieră ludică, savuroasă. Uneori, poetul așază omul în fața cosmosului ca pe un copil în fața unui uriaș prietenos. În alte poeme, universul apare ca un decor absurd, în care viața se desfășoară cu un haz blând și misterios. Sorescu este un poet al limitelor, al granițelor dintre real și imaginar, dintre lumină și umbră. El reușește să creeze imagini artistice care par simple, dar care ascund meditații profunde despre identitate și sens.

În toate etapele creației, se observă aceeași sete de claritate și aceeași dorință de a simplifica marile teme ale existenței. Chiar și atunci când scrie despre mituri, Sorescu reușește să le umanizeze, să le apropie de cititor într-un mod prietenos. Amestecul dintre naivitate și ironie conferă poemelor sale un farmec aparte, greu de tradus sau imitat. Fie că vorbește despre oameni, obiecte, animale sau fenomene naturale, poetul descoperă în toate o sursă de uimire. De aceea, poezia lui are mereu o prospețime care o face să rămână actuală.

Poezia lui Sorescu este și o formă de rezistență culturală, un spațiu al libertății interioare. În contextul epocii în care a scris, această libertate a avut valoare morală, simbolică și spirituală. La nivel stilistic, poetul îmbină metafora surprinzătoare cu un limbaj aproape minimalist, apropiat de vorbirea cotidiană. Farmecul poeziei sale constă toc-

mai în această simplitate care dezvăluie profunzimi existențiale.

Așadar, Marin Sorescu a construit o operă poetică vastă, diversă, dar unitară în intenție și ton. El rămâne un poet care a luminat literatura română cu un fel de înțelepciune caldă, blândă și, în același timp, profundă. Și poate că tocmai această lumină calmă, filtrată prin ironie și melancolie, face ca poezia lui Sorescu să fie atât de aproape de sufletul cititorilor.

• DRAMATURGUL

Dacă Marin Sorescu ca poet a surprins prin prospețime și umor metafizic, Marin Sorescu dramaturgul a șocat prin profunzime, îndrăzneală tematică și arhitecturi simbolice impresionante. Teatrul lui este un teritoriu aparte, în care realul și absurdul se împletesc într-o poezie scenică rar întâlnită în dramaturgia românească.

Primele sale texte dramatice au apărut ca o continuare firească a sensibilității poetice, dar au adus un plus: o intensitate dramatică și o claritate filosofică aparte. În drama-

turgie, Sorescu a explorat marile teme existențiale, utilizând un limbaj dens, ingenios și plin de metafore. Piesa „Iona”, publicată în 1968, a devenit personalitatea centrală a trilogiei „Setea muntelui de sare”, un punct de referință al teatrului absurdului românesc. În „Iona”, omul este prins într-o închisoare simbolică, în burta unui pește, meditație asupra limitelor libertății și asupra sensului existenței. Tema captivității și a luptei interioare devin axe centrale ale piesei, care întrebă, fără să dea răspunsuri, ce înseamnă libertatea atunci când lumea însăși devine o mare colivie. Personajul lui Sorescu, singur în fața universului, este un om care nu renunță, care caută, sapă, își forțează limitele. Iona sapă pereți fără sfârșit, simbol al căutării omului modern într-un univers indiferent. Monologurile sale deschid o dimensiune poetică ce amintește de tragediile antice, dar filtrată prin ironia blândă specifică autorului. În „Iona”, Sorescu face o adevărată demonstrație de teatru-poezie, în care fiecare replică arde cu un sens dublu.

Trilogia „Setea muntelui de sare” continuă cu „Paracliserul”, piesă în care personajul central este prins între sacru și cotidian. „Paracliserul” aduce în scenă un om simplu, prins între vocația spirituală și limitele propriilor neputințe. Ironia și metafizica se îmbină aici subtil; în această piesă, Sorescu vorbește despre slujirea unei lumi

pe care personajul o înțelege doar parțial, dar o iubește cu toată ființa. Paracliserul devine simbolul omului comun, care caută un sens într-o lume unde sacrul e uneori acoperit de praf. Universul piesei are o blândete aparte, un echilibru între dramatism și lumina unui zâmbet, discret, dar salvator.

În „A treia țeapă”, Sorescu explorează istoria într-un mod original, amestecând mitul lui Vlad Țepeș cu reflecții despre putere și moralitate. Piesa este o meditație asupra autorității și asupra destinului celor care o exercită, deseori împovărați de propria legendă. Sorescu utilizează istoria nu pentru a o comenta, ci pentru a o transforma într-o scenă a reflecției, a simbolurilor și a contradicțiilor omeniești. În acest discurs dramatic, grotescul se amestecă subtil cu tragicul, construind un spectacol puternic. Textul se remarcă prin replici tăioase, încărcate de sens, marcând felul autorului de a pune întrebări incomode.

„Răceala”, o altă piesă reprezentativă, aduce în prim-plan tema bolii, nu doar fizice, ci și morale. Personajele devin prizonieri ai propriilor temeri, slăbiciuni sau frustrări, într-o lume în care absurdul este foarte aproape de realitate. Tonul piesei este mai sobru, dar păstrează acel umor amar care face dramaturgia lui Sorescu atât de memorabilă. Bolile, fie ele ale trupului sau ale sufletului, devin în această piesă simptome ale epocii, nu doar ale oamenilor. Sorescu dezvăluie cu o luciditate evidentă fragilitatea naturii umane atunci când se confruntă cu limitele sale esențiale.

„Pluta Meduzei” aduce un alt tip de ironie, una în care grotescul istoric și simbolic se ridică la rang de metaforă existențială. Inspirată de o celebră pictură, piesa vorbește

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

(urmare din pag. 5)

a cordă o bursă de studii în Italia (1974-1975). A pictat iconostasul de la paraclisul Mănăstirii Rohia – Maramureș și icoane pentru Biserica Mănăstirii Poșaga, Alba (1985).

■ 14/1907 – n. **Mihai David-Ghindăoani**, la Ghindăoani, Neamț (d. 17.03.1999, Ghindăoani), învățător, cărturar. A absolvit Școala Normală de Băieți din Piatra-Neamț. Colaborări: „Apostolul”, „Graiul dascălimii” din Sighișoara și la alte reviste din Iași și București. Cărți: „Aventurile lui Singurel”, „Mândră Basarabie, dulce Bucovina”, „Crâncenul veac XX și ororile sale”. S-a preocupat de publicarea manuscrisului țăranelui autodidact Toader I. Ștefan (n. 1852), „Memoriul meu” (1974 și 1989). A lăsat în manuscris o lucrare monografică, „Viața filo-

zofului Vasile Conta”.

■ 18/1947 – n. **Emil Nicolae** (pseud. Emanuel Nadler), la Bacău, scriitor, publicist, specialist în probleme de patrimoniu cultural, ziarist, critic de artă, membru al U. S. A absolvit Liceul

Rememorări nemțene

„Calistrat Hogaș” din Piatra-Neamț, Facultatea de Filologie din Iași. Colaborări, cu versuri, studii, cronici literare, eseuri, recenzii și traduceri, la numeroase publicații din țară și străinătate. Scrieri: „Poetul adormit în dragoste”, „Rostirea unui fluture-n lumină”, „Studii /

Confesiuni / Capricii”, „Psihodrom”, „Femeia și femela”, trilogia „Om de hârtie”, „Mortul perfect” și „Paranoima”, „Victor Brauner – la izvoarele opereii”, „Patimile după Victor Brauner”, „Cearcăn – poeme”, „Poezia nu e decât slăbiciunea artei. Cu 6 de Semne și o copertă de Dinu Humeniuc”, „Autres caprices”, grafică, Dumitru D. Bostan. „Victor Brauner și însoțitorii. Incursiuni în avangardă”, „Aurel Băeșu. Album documentar”; „Emanuel spune”; „Scriitori și artiști / Moderni și avangardiști / Evrei și români” etc. Premiul Uniunii Scriitorilor, Filiala Iași, (2000 și 2023); Ordinul Meritul Cultural în grad de *cavaler* (2004).

■ 19/1958 – n. **Gheorghe Cuciureanu**, la Piatra-Neamț, cadru didactic, artist plastic, absolvent al Institutului „Ion Andreescu” din Cluj-Napoca, predă la Liceul de Artă „Victor Brauner” din Piatra-Neamț. Debut expozițional (1975). În

MARIN SORESCU la 90 de ani de la naștere (II)

despre supraviețuire, vinovăție, solidaritate și cruzime. Dialogurile sunt când febrile, când tăioase, când absurd de calme, creând tensiune dramatică de mare finețe. Tema naufragiului capătă valoare universală: ce face omul când lumea întreagă devine o plută în derivă? Personajele sunt surprinse în momente-limită, unde adevăratele naturi ies la suprafață. Sorescu reușește să transforme această piesă într-o oglindă a societății, a crizelor și a moralității colective.

*

Dramaturgia lui este construită din straturi multiple, iar fiecare piesă oferă atât cititorului, cât și spectatorului o experiență intelectuală și emoțională intensă. El folosește simboluri simple, dar puternice, pentru a vorbi despre libertate, vină, destin și lumina speranței. Chiar și în cele mai

întunecate momente, scriitorul păstrează un fir subțire de umanitate, de încredere în om. Tocmai această dimensiune umanistă face ca teatrul lui Sorescu să rămână actual și necesar. În toate piesele sale, monologul are o funcție esențială: personajul se confesează lumii, dar și sieși. Aceste confesiuni au o dublă natură: sunt poeme în proză și anchete existențiale.

Marin Sorescu stăpânește cu eleganță ritmul teatrului interior, făcând din fiecare personaj un laborator viu de idei și emoții. El nu construiește eroi, ci oameni; nu creează fable, ci situații-limită în care cititorul se recunoaște. Dramaturgul dă viață unor figuri aparent simple, dar care se transformă în arhetipuri ale omului modern. Umorel, chiar și în piesele mai dure, este o armă blândă, me-

Matca la TT - În foto: Nina Zăinescu și Ion Muscă. Text și regie - Marin Sorescu.

nită să dea aer unei lumi încordate. Prin acest umor, Sorescu atenuază tragicul fără a-l trivializa. Fiecare piesă pare o invitație la reflecție, dar

și o provocare pentru spectator, care este pus în fața propriilor limite. În teatrul său, lumina vine adesea din interior, din conștiința omului simplu. De aceea personajele lui sunt memorabile, iar situațiile dramatice devin parabile.

Sorescu rămâne unul dintre cei mai originali dramaturgi români, cu o voce distinctă, aparte, imposibil de confundat. Piesele sale au fost traduse, montate și apreciate peste hotare, confirmând universalitatea temelor abordate. Dramaturgia lui, deși născută într-un context cultural complex, depășește cu mult granițele epocii. În final, opera dramatică a lui Marin Sorescu rămâne o lecție despre fragilitatea, forța, absurdul și frumusețea firii omenești. Iar în aceste oglinzi dramatice, cititorul descoperă nu doar personaje, ci propriile întrebări, propriile căutări. (Vă urma)

Prof. dr. Gheorghe BRÂNZEI

„Instantanee cromatice” cu Arcadie Răileanu, la Biblioteca Județeană

Pictorul basarabean Arcadie Răileanu a prezentat o suită de acuarele, cu titlul „Instantanee cromatice”, pe simezele Sălii Cupola a Bibliotecii Județene „G.T. Kirileanu” Neamț, până la mijlocul acestei luni, în care dezvăluie, cu distincție, farmecul naturii.

„Arcadie Răileanu este un pictor care iubește culoarea. În fața lucrărilor sale suntem cuprinși de o firească admirație. Vă mulțumim că ați revenit la Biblioteca Județeană acum, în luna reinvierii naturii”, a spus prof. **Mihaela Mereuță**, managerul Bibliotecii Județene.

Apreciat de iubitorii de frumos, Arcadie Răileanu, face, și prin această nouă expoziție, dovada măiestriei sale artistice, după cum a menționat părintele și poetul Dorin Ploscaru. „Arcadie Răileanu transformă culoarea în muzică și muzica în poezie, peisajul devine dintr-o dată suav și îl simți cum respiră, cum cântă și pulsează sub pensula sa.

M-am uitat cu atenție la lucrările sale și am văzut o matematică a arhitecturii care capătă valențe și strălucire, deci, nu este doar o matematică rece a cifrelor, ci este o matematică iluminată ca în poezia lui Ion Barbu. Este o expoziție plină de poem, de muzică, de clocot cromatic. Arcadie Răileanu ne oferă tuturor un strop de lumină, un strop de bucurie, de culoare, de verde, de munte și de apă”, a declarat **Dorin Ploscaru**.

„Mă bucur că mă aflu între prieteni, între oameni dragi pe care i-am câștigat în cei 25 de ani de când locuiesc la Piatra-Neamț. Pictura nu va fi niciodată o artă uitată, o artă dispărută. Prezint lucrări cu vechime de un an, dar și pictate recent. Eu, în general, nu pictez peisaje în fața naturii, mă bizui pe memorie, pe sentimentele pe care le am în timpul călătoriilor mele și doresc ca fiecare lucrare să fie un eseu, o poezie unică în felul ei”, a mărturisit **Arcadie Răileanu**.

Pe toată durata acestei luni, Arcadie Răileanu mai are deschisă o expoziție de pictură în ulei și acuarelă la RomanArt Gallery.

Violeta MOȘU

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

1 998, emigrează în Canada. Burse în Germania și S. U. A. A expus în străinătate: Personal Art Exhibition -Youth Center, 1975; Flers, Atelier 7, Franța, 1993; Saint Georges, Franța, 1993; Primăria din Almere, Olanda, 1996; Los Angeles, 1997; Torrance, California, 1997 ș. a.). Decorațiuni murale la Capela „Saint Georges” (Franța) și designul interior la Banca „Cozla” din Piatra-Neamț.

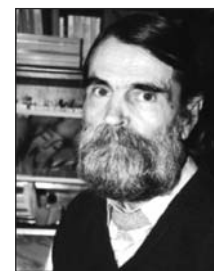
■ 23/1912 – n. **Geo Barton**, la Piatra-Neamț (d. 10. 06. 1982, București), actor, absolvent al Conservatorului de Artă Dramatică, București (1941), a jucat la Teatrul „Constantin Nottara” din Satu Mare, la Teatrele Giulești și Municipal („Bulandra”), stabilindu-se, apoi, la Teatrul Național. A debutat în cinematografie cu „Răsună valesa” (1949) urmat de „La Moara cu Noroc” (1950) și alte douăzeci și trei de pelicule din care amintim:

„Pe răspunderea mea” (1956), „Bijuterii de familie” (1957), „Portretul unui necunoscut” (1960), „Darleee” (1961), „Tudor” (1962), „Dacii” (1967), „Frații Jderi” (1973), „Ștefan cel Mare”.

■ 24/1938 – n. **Mihai Agape**, la Sălăgeni-

Rememorări nemțene

Grozești, Iași, artist plastic, prozator. Studii: Școala Medie Tehnică de Energie Electrică Iași, Școala Populară de Artă, Facultatea de Arte Plastice, Iași; debutează cu o expoziție la Casa Universitarilor (1969). Se transferă la Piatra-Neamț, deschide prima expoziție personală la Casa de Cultură (1970), participă la toate expozițiile organizate de Filiala U. A. P. Predă desenul la școlile din Zănești, la Casa Pionierilor din Piatra-Neamț, arta fotografică, la Școala Populară de Artă. A fost

Vorel” (1999).

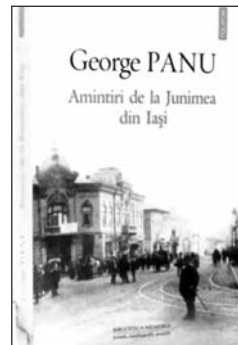
■ 24/1949 – n. **Diaconu Petru**, la Dobreni, Neamț, a efectuat studii libere de pictură și a frecventat ocazional unele ateliere ieșene. Din 1978, deschide expoziții estivale în diferite locuri din Mamaia, iar în 1986, deschide la Iași o expoziție cu caracter retrospectiv. Se ocupă de advsing și colaborează la Revista „Flacăra” din București (continuare în pag. 8)

George Panu – un împătimit al Ceahlăului

Subiectul articolului nostru poate fi considerat un nedreptățit al soartei. A avut putere, a folosit-o, a avut bani, nu a știut să-i folosească cu chibzuință. A fost un pătimaș. A murit după o lungă suferință, fără bani pentru medici și uitat de prieteni și de cei mulți cărora le-a fost sprijin și folos de-a lungul vieții. Nu este singura mare personalitate a românilor care a împărțășit un astfel de destin. Povestea lui devine pentru noi mai interesantă prin legătura sa cu județul Neamț și, în special, cu Ceahlăul și Durăul. Acesta este motivul pentru care ne-am concentrat asupra figurii sale: a fost una dintre marile personalități, care, deși nu era nemțean, a iubit județul nostru și și-a dat osteneala pentru propășirea lui. Iar amintirea și recunoștința urmașilor nu este pe măsura celor făcute de domnia sa. Se amintește despre el pe o placă de pisanie și cam atât...

George Panu a fost una dintre marile inteligențe ale neamului românesc, un spirit vizionar, democrat, de multe ori neînțeles, de multe ori părăsit de prieteni și tovarăși de luptă politică. S-a născut la Galați în 1848, fiu al ofițerului Vasile Panu din Vaslui, aghiotantul lui Alexandru Ioan Cuza. Face școala primară și liceul în Iași, apoi se înscrie la universitate, unde studiază literarele. După ce devine membru al „Junimii” (1872), primește o bursă cu ajutorul lui Titu Maiorescu și pleacă la studii la Paris, împreună cu Vasile Conta și Alexandru Lambrior. Studiază istoria, literarele și științele juridice la Paris și Bruxelles, unde își ia doctoratul în drept. După întoarcerea în țară devine procuror, apoi avocat. Este însă pasionat de lupta politică și intră, firesc, la gruparea conservatorilor junimiști, dar o părăsește alăturându-se Partidului Național Liberal. A fost editorul mai multor ziare:

„Lupta”, 1884, „Cronica”, „Ziua”, „Săptămâna” din 1891, revista pe care o scoate singur. Ziarul „Lupta” avea în perioada de apariție cel mai mare tiraj, iar revista „Săptămâna”, pe care o scria singur, era citită cu nesaț de intelectualii români. În ziarul „Lupta”, în 1887, a publicat pamfletul „Omul periculos”. Articolul critica decizia regelui de a încheia o nouă convenție comercială cu Imperiul Austro-Ungar, acuzându-l de a fi „cătană nemțească”, „ulan prusian”, „izvorul tuturor relelor”, „samsarul tuturor trădărilor”, „suflet blestemat”. Acest fapt a atras mânia lui Carol I. George Panu fost chemat în instanță pentru ofensa adusă regelui, a fost găsit vinovat și a fost condamnat la pedeapsa maximă de doi ani de închisoare și la o amendă de 5.000 lei. Ca să nu fie închis, Panu a fugit la Paris. În 1888, este ales ca deputat la Iași, pe listele opoziției anti-liberale și se întoarce în țară, dar este arestat la graniță și adus la Piatra-Neamț în închisoare. Nicu Albu, prefect al Neamțului la acea dată, apropiat lui Panu, a făcut ca arestul să-i fie ușor, alături fiindu-i și adeptul politic, viitorul primar și memorialist, Dimitrie Hoge. Regele Carol

II-a grațiat după 10 zile, iar pietrenii l-au condus în triumf spre gară. Să amintim faptul că Dimitrie Hoge a, primar al orașului Piatra-Neamț (1914-1918), a publicat un studiu dedicat lui George Panu și l-a amintit deseori în scrierile sale. George Panu venea în județul Neamț la prietenul său, scriitorul Ca-

Statuia lui George Panu din Parcul Cișmigiu

listrat Hogaș, făcea de obicei vizite în apropierea capitalei de județ, la mănăstiri, la Târg, la Piatra, la Bălățești și Oglinzi, până în 1890, când s-a îndreptat pentru prima dată spre Durău. Căci a devenit un împătimit al Ceahlăului și un oaspete statornic al Durăului până la moartea sa, în 1910. La început a stat în gazdă în satul Răpciuni, ce ținea de comuna Hangu de atunci, la un gospodar, dar apoi și-a făcut o casă proprie la Durău. Făcea excursii lungi pe Ceahlău, dar și în zonele dimprejur, până la Borsec sau Vatra Dornei, pe jos sau cu brișca. Pe Ceahlău a făcut un prim adăpost lângă stânca Panaghia, mai sărăcăcios, și două mai mari cu paturi la Stănila. A fost un pionier al turismului pe muntele Ceahlău.

Influența sa a făcut să se înceapă șoseaua pe valea Schitulului, s-au făcut poduri și podețe. S-a refăcut la cererea sa drumul de la Hangu spre Bicaz, cu mare folos pentru muntenii

de la poale de Ceahlău. La stăruința sa s-a făcut linie telefonică, cu post telefonic și serviciu de poștă regulat până la Durău. Prietenia cu starețul Teofan a făcut ca influența lui Panu să se răsfrângă și asupra schitulului care a fost ridicat la rangul de mănăstire, a găsit fondurile necesare pentru repararea bisericii și a clopotniței. Dimitrie Hoge a își amintea că Panu a intervenit împotriva prințului Sturza ca să nu taie pădurea de brazi din jurul Durăului, care aducea un farmec deosebit așezării și organelle silvice și boierul i-au dat până la urmă dreptate aprigului apărător al Durăului.

Suprasolicitările, nemulțumirile și supărările s-au adăugat cancerului la intestine care-l măcina și care nu a putut fi tratat nici la Paris. Și nici nu mai avea bani pentru medicii de la Paris, căci nu mai putea să muncească. „Grozav lucru e sărăcia, avea să zică, niciodată n-am simțit-o ca acum”. A murit sărac, nelăsând urmașilor mare lucru. Guvernul liberal a hotărât funeralii naționale, presa a avut numeroase articole elogioase pentru un mare „sămănător de idei”. Casa de la Durău a fost vândută către Ministerul Cultelor și a devenit arhondaric al mănăstirii. Puțini mai știu asta astăzi, au mai rămas câteva fotografii, câteva cărți poștale în colecția lui Viorel Nicolau sau la alți cartofilii nemțeni. Oamenii locului nu știu de George Panu, de șederea sa la Durău și de binele făcut zonei. Stă scris doar pe o placă de marmură pe un perete lăaturalnic al clopotniței de la Durău despre faptul că a fost „un mare ajutor al schitulului”. Cam atât. Puțin pentru un om atât de mare, poate cel mai important care s-a legat statornic de aceste locuri și de aceea am ridicat acest articol pentru mai multă știință și prețuire și, astfel, neuitare.

Prof. dr. Daniel DIEACONU

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

(urmare din pag. 7)

(1989). Deschide la Galeria „Top Art” din Piatra-Neamț expoziția „Exerciții de culoare I” (2004) și „Exerciții de culoare II” (2005). Organizează și deschide expoziții personale la Beijing (2005), la Piatra-Neamț (2005/2009).

■ 28/1933 – n. **Gheorghe Amaicei**, pe Valea Cracăului (d. – 31 aug. 2019, Piatra-Neamț), profesor, președinte al Asociației Învățătorilor din Județul Neamț (1995 - 2019). Absolvent al Școlii Normale de Băieți „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, al Facultății de Matematică din Iași. Cariera didactică: la Școala Medie Bicaz și

Școala Nr. 3, Piatra-Neamț. Metodist la Casa Corpului Didactic, colaborator al revistelor „Gazeta de matematică”, „Preocupări didactice”, „Cărți matematice”, „Apostolul”. Alături de dr. Gheorghe Iacom, a înființat Asociația „Prietenii Ceah-

Rememorări nemțene

lăului” (1980). După 1989, a reînviat Asociația Învățătorilor din Județul Neamț și, odată cu ea și prin ea, au redobândit cele două imobile ale dascălilor din Piatra-Neamț.

■ 30/1633 – n. **Miron Costin**, la Iași (d. 24. 12. 1691, Roman), cronicar, poet și traducător, a urmat Colegiul Iezuit din Bar și Camenița. Revine în țară (1653) adus de către Iordache Cantacuzino, care îl va sprijini în cariera sa diplomatică. Dreptător în Divanul Domnesc. După 1660, va urca în rang, până la mare logofăt cu o activitate diplo-

matică bogată în solii, cu turcii, cu unghurii, cu polonezii și cu italienii. Intrând în dizgrația lui Constantin Cantemir, acesta va porunci decapitarea sa și a fratelui său Velicico, poruncă îndeplinită la Roman, în decembrie 1691. Opere: „De neamul moldovenilor...”; „Descrierea Moldovei și a Țerei Românești în trei cânturi, în versuri polone”; „Viața lumii și stihuri împotriva Zăvistiei”; „Despre poporul Moldovei și al Țerei Românești” ș. a.

■ 30/1942 – n. **Eugen Tureschi**, la Roman (d. 8.12.1988, la Piatra-Neamț), profesor, ziarist, eseist, absolvent al Liceului „Roman-Vodă” din Roman și al Facultății de Filozofie (secția ziaristică) a Universității din București (1966). Ziarist la

Împărtășesc o deosebită bucurie și onoare de a vă prezenta prima ediție de „Opere complete” ale Pr. prof. univ. dr. George Remete, apărută la Editura Reîntregirea a Arhiepiscopiei Alba Iulia.

Membru corespondent al Academiei Române din 12 februarie 2025, părintele George Remete a fost cadru didactic la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Alba Iulia (1992-2019), iar între anii 2003-2008, profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București. Începând cu anul 2019 este profesor asociat la Școala doctorală de teologie a Universității „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia.

Părintele profesor George Remete este una dintre cele mai puternice și originale voci ale teologiei ortodoxe contemporane, fiind cunoscut pentru stilul său direct, critic și profund ancorat în tradiția patristică. Lucrarea *Dogmatica Ortodoxă* este considerată drept un manual de referință, apreciată pentru claritatea cu care explică învățăturile complexe pe înțelesul studenților și al laicilor.

Apariția prezentei trilogii a fost determinată de două motive: un omagiu adus autorului, urmare a alegerii sale ca membru corespondent al Academiei Române, dar, mai ales promovarea operei lui, întrucât lucrările sale de până acum au fost tipărite în tiraje foarte reduse, rămânând necunoscute publicului larg.

Primele volume (I. **Cunoașterea prin tăcere**. Include studii despre teologia dionisiană și fundamentele cunoașterii apofatice – 440 pagini; II. **Antropologia**. Lucrare de referință despre condiția umană în viziune ortodoxă – 400 pagini; III. **Cosmologia**. O perspectivă teologică asupra universului și a creației – 510 pagini), în-

sumând trilogia „Cunoașterea prin tăcere”, reproduc ediția publicată la Editura Reîntregirea, Alba Iulia în anul 2020.

„Întâi de toate, am lansat trei volume, reprezentând trilogia *Cunoașterea prin tăcere*, disponibile publicului începând de astăzi. Ulterior, va apărea trilogia *Ființa și*

creației. În centrul acestui demers se află convingerea fundamentală a tradiției patristice că adevărata cunoaștere nu este o simplă acumulare conceptuală, ci o participare existențială la realitatea revelată.

Primul volum, dedicat *cunoașterii prin tăcere*, arată că teologia apofatică nu reprezintă o li-

versul nu este o realitate neutră sau pur materială, ci o creație purtătoare de sens. În perspectiva teologică, cosmosul apare ca un spațiu al revelației și al întâlnirii dintre Dumnezeu și lume. Ordinea, frumusețea și dinamica universului reflectă raționalitatea divină, iar omul, ca microcosmos și mediator al creației, este chemat să transforme lumea într-un loc al comuniunii.

Prin urmare, relația dintre cunoaștere, om și cosmos nu este accidentală, ci structurală. Modul în care îl cunoaștem pe Dumnezeu determină modul în care ne înțelegem pe noi înșine și felul în care privim universul. Cunoașterea apofatică deschide omul către mister, antropologia îi descoperă vocația personală, iar cosmologia îi revelează responsabilitatea față de întreaga creație.

În final, aceste trei direcții converg într-o viziune unitară: lumea este chemată la transfigurare, iar omul, prin libertatea și responsabilitatea sa, devine participant la această lucrare. Teologia nu apare astfel doar ca reflecție asupra adevărului, ci ca orientare a vieții către comuniunea deplină cu Dumnezeu, cu aproapele și cu întregul cosmos.

Ediția de „Opere complete”, în 25 volume, va cuprinde toate cărțile autorului, în afară de studii și articole, întrucât acesta le socotește mai puțin relevante. Această ediție este coordonată pentru a oferi o viziune unitară asupra gândirii pr. George Remete, de la cercetarea academică riguroasă până la eseurile de critică a modernității.

În concluzie, părintele academician Remete este un teolog care „nu menajează” cititorul, provocându-l să treacă de la o credință teoretică la una trăită și asumată.

Prof. dr. Mihai FLOROAIA

Teologia tăcerii: între cuvânt, mister și experiență

credița, care, din rațiuni tipografice, va cuprinde mai multe volume. Următoarea trilogie lansată va fi *Iisus Hristos, Iubirea trădată*. Apoi, vor fi tipărite și celelalte cărți pe care le-am publicat de-a lungul

mită a cunoașterii, ci forma ei cea mai profundă. Inspirată din gândirea dionisiană, această perspectivă evidențiază faptul că Dumnezeu depășește orice determinare conceptuală. Limbajul teologic devine astfel un limbaj al smereniei intelectuale, în care tăcerea nu este absență, ci plenitudine de sens. Cunoașterea apofatică nu ne îndepărtează de Dumnezeu, ci ne conduce la o relație mai autentică cu El, în care experiența și contemplarea completează reflecția discursivă.

În volumul despre *antropologie*, această perspectivă asupra cunoașterii se reflectă în modul în care este înțeleasă persoana umană. Omul nu este definit doar prin structura sa biologică sau psihologică, ci prin vocația sa de comuniune. Creat după chipul lui Dumnezeu, el poartă în sine deschiderea către infinit și chemarea la îndumnezeire. Libertatea, conștiința și capacitatea de iubire devin astfel dimensiuni fundamentale ale existenței umane. Antropologia ortodoxă nu separă dimensiunea spirituală de cea corporală, ci vede în unitatea lor locul în care se manifestă taina persoanei. Această viziune asupra omului conduce în mod firesc către *cosmologie*, tema celui de-al treilea volum. Uni-

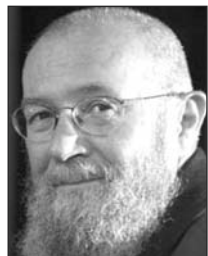
timpului”, a menționat părintele profesor la evenimentul lansării primei trilogii pe 30 ianuarie 2026, în Aula Facultății de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca.

Privite împreună, cele trei volume conturează un parcurs teologic coerent care pornește de la problema cunoașterii lui Dumnezeu, traversează misterul persoanei umane și se deschide către sensul cosmic al

Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie □ Lecția de istorie □ Luna martie

Steagul Roșu” (Bacău) și „Ceahlău” (Piatra-Neamț). A colaborat la: „Ateneu”, „Cronica”, „Lucașfăru”, „România literară”, „Flacăra” ș. a.

■ 30/1943 – n. **Corneliu-Dan Borcia**, la Sibiu (d. 16/17.08.2014, Piatra-Neamț), actor, absolvent al I. A. T. C. (1966). Din anul absolvirii a fost actor la T. T. din Piatra-Neamț, unde a debutat în spectacolul „Răzvan și Vidra”. Director al instituției (1995). Peste 50 de roluri în: „Act venețian”, „Tristan și Isolda”, „Omul cel bun din Sâciuan”, „Woyzeck”, „Harap-Alb”, „Zigger-Zagger”, „Trei surori”, „O noapte furtunoasă”, „Zât, moarte, zât”, „Vicențiile lui Scapin” ș. a.

Inițiator al sintezei „40 de ani de tinerețe” (reperoriul T. T., până la acea dată).

■ 31/1924 – n. **Iulia Hălăucescu**, la Tarcău, Neamț (d. 18.12.2007, Piatra-Neamț), artist plastic, „doamna acuarelei românești”. A absolvit Li-

Rememorări nemțene

ceul de Fete din Piatra-Neamț, studentă la Academia de Arte din Iași, continuă la Institutul „Nicolae Grigorescu”, București. Membru U. A. P. (1954). Președinte al Cenaclului U. A. P. Piatra-Neamț și al Filialei Neamț a U. A. P. (1975-1979). Peste 60 de expoziții personale (1950 - 2007): Piatra-Neamț, Roman și Iași, Botoșani, Bacău, Arad, Târgoviște, Târgu-Mureș, Călărași, Mangalia, Medgidia, Suceava, Mamaia, Vaslui. A expus la Saloanele de Grafică și Pictură de la București; în selecții din străinătate: Praga, Cairo,

Damasc, Atena, Moscova, Boston, Bagdad, Istanbul, Beijing, Sofia, Berlin. Retrospective (1984 - 2000): București, Iași, Piatra-Neamț și în Franța, la Bayonne și Saint Pied. Împreună cu Simona Vasiliu-Chintilă a realizat un grafitto la Casa de Cultură din Piatra-Neamț și la Hotelul „Roman”, din Roman. În anul 2004, s-a inaugurat Muzeul de Artă „Iulia Hălăucescu” din Tarcău.

(N. R. – Prelucrare și actualizare după *Personalități ale culturii din județul Neamț*, un calendar alcătuit de **Constantin Tomșa**, Editura Crigarux & Cetatea Doamnei, Piatra-Neamț, 2014).

*Teatrul înseamnă să aduni
sarea promisiunilor din valurile zilelor.*
Olivier Py

● FESTIVALUL DE TEATRU PIATRA NEAMȚ, EDIȚIA 37

Cu siguranță, unul dintre cele mai așteptate evenimente culturale ale județului este Festivalul de Teatru. Încă din ianuarie spectatorii întrebau la Agenția de bilete în ce perioadă va fi festivalul anul acesta și dacă vor fi pe afiș nume cel puțin tot atât de importante ca la ultimele două ediții. În cadrul unei conferințe de presă, a fost anunțată selecția spectacolelor invitate în cadrul Ediției 37 a Festivalului de Teatru

Teatru Piatra-Neamț, care se va desfășura în perioada **10-17 mai 2026**. Această ediție este curatoriată tot de domnul **Paul Chiribuță**, ca și Ediția 36, și are tema **Teatrul – un dincolo prezent**, fiind dedicată

viziunilor regizorale puternice, aparținând unor regizori din generații diferite, reprezentativi pentru teatrul românesc de astăzi. Dacă ediția trecută a urmărit „invizibilul” pe care actorul îl poate aduce pe scenă, acum accentul cade pe lumea fabuloasă pe care marii regizori reușesc să o construiască scenic.

Cuvântul curatorului: *Malraux declara că „arta și cultura sunt cerceri înverșunate ale omului pentru a înălța în fața realității o lume care nu-i aparține decât lui”. Parafrazându-l pe marele scriitor, îndrăznim să afirmăm că, dintre toate formele care au captat partea lor de inesizabil a realității, teatrul a contribuit covârșitor la impunerea prezenței acelei alte lumi. A încerca să aduci în discuție diversele grade de aparență a realului, a acționa voluntar asupra relațiilor dintre lucruri, a contribui la efortul de a da un sens existenței, toate acestea sunt acte de comuniune, de solidaritate prin creație artistică cu întreaga omenire.*

SELECȚIA SPECTACOLELOR PARTICIPANTE:

DOCTORUL

de Robert Icke, adaptare liberă după „Profesorul Bernhardi” de Arthur Schnitzler, regia Andrei Șerban
Teatrul Nottara București

O SCRISOARE PIERDUTĂ

de Ion Luca Caragiale, regia Alexandru Dabija
Teatrul ACT București

IERBAR

de Simona Popescu și Radu Afrim, un spectacol de Radu Afrim
Teatrul Național Târgu-Mureș, Compania „Liviu Rebreanu”

I AM THE WIND

de Jon Fosse, regia Gábor Tompa
Teatrul Maghiar de Stat Cluj

Paul CHIRIBUȚĂ și Andrei MERCHEA

RINOCERII

de Eugène Ionesco, regia Vlad Massaci
Teatrul de Comedie București

EINE KLEINE NACHTMUSIK

teatru coregrafic, un spectacol de Gigi Căciuleanu
unteatru București

PUNK ROCK

de Simon Stephens, regia Vlad Cristache
Teatrul Excelsior București

INCENDII

de Wajdi Mouawad, regia Alexandru Măzgăreanu
Teatrul de Stat Constanța

LECȚIA

de Eugène Ionesco, regia Bobi Pricop
Teatrul Național „Marin Sorescu” Craiova

CABARETUL CUVINTELOR

de Matei Vișniec, regia Matei Vișniec
Teatrul Municipal „Matei Vișniec” Suceava

MARELE CUTREMUR

de Lavinia Braniște, regia Teodora Petre
Teatrul Dramaturgilor Români

VICLENILE LUI SCAPINO

de Molière, regia Vlad Trifaș
Turkish State Theatre / Bursa State Theatre

LUCRURI PE CARE LE ȘTIU CA FIIND ADEVĂRATE

de Andrew Bovell, regia Vlad Bălan
Teatrul „Regina Maria” Oradea – Trupa „Iosif Vulcan”

OMUL CARE ADUCE PLOAIA

de Richard Nash, regia Andrei Huțuleac
Teatrul „Maria Filotti” Brăila

CIULEANDRA

dramatizare de Angelina Roșca-Ichim după romanul lui Liviu Rebreanu, regia Dumitru Acriș
Teatrul Dramatic „Ion D. Sârbu” Petroșani

GHIMPL-NETOTUL

după Isaac Bashevis Singer, regia Daniel Iordan
Teatrul Tineretului Piatra-Neamț

ALBASTRU

de Ionuț Vișan, regia Andreea Vulpe
Teatrul Tineretului Piatra-Neamț

FRUMOASA ȘI BESTIA

dramatizare de Călin Ciobotari după Frații Grimm
Teatrul „Luceafărul” Iași, regia Ion Ciobotaru

REGELE LEU

dramatizare de Sabrina Iașchevici și Ionuț Vișan, regia Andrei și Andreea Grosu
Teatrul de Animație „Țândărică” București

HARTA LUI ELIAN

concept text Angela Ioan și Nicoleta Lefter, regia Nicoleta Lefter
Teatrul pentru Copii și Tineret GONG Sibiu

● LINIȘTE, SE REPETĂ!

Imediat ce s-au încheiat repetițiile la **ALBASTRU**, în regia Andreei Vulpe, în Sala Studio „Corneliu-Dan Borcia”, actorul **Rareș Pîrlog** a început repetițiile la **one-man show-ul DEMENTIA**. Textul și regia îi aparțin. Interpretarea sa scenică va fi secundată de vocea actriței **Iulia-Paula Niculescu** și a fețiței **Eva-Maria Pîrlog**. Spectacolul este dedicat memoriei tatălui său, Traian Pîrlog, actor reprezentativ al Teatrului Tineretului, care a jucat pe această scenă între 1964-1967, respectiv 1974-1991, între cele două perioade fiind transferat la teatrele de stat din Pitești și Timișoara.

Actorul Rareș Pîrlog, prezent în trupa TT din 2009, și-a mai asumat poziția de regizor la Teatrul Tineretului în cadrul spectacolelor *Vânătorii* de Ion Băieșu (2011) și *Chelnerul mut* după Harold Pinter, un spectacol creat în 2016, în memoria actorului TT Florin Măcelaru, decedat la scurt timp după premiera spectacolului bazat pe aceeași piesă a lui Pinter, din 1993.

Actorul Rareș PÎRLOG

În același timp, la Sala Mare, regizorul **Horia Suru** a început repetițiile la *Confesiuni de Alexander Zeldin*, unul dintre cei mai cunoscuți scriitori și regizori de teatru și film britanici, din prezent. Născut în 1985, dintr-un tată rus de origine evreiască și o mamă australiancă, Alexander a crescut la Oxford. Originile

Virginia Rogin, Traian Pîrlog - în *Trei surori* - TT 1978

sale au influențat dorința sa de a lucra în diverse părți ale lumii, asumându-și profund conceptul de multiculturalitate: Coreea de Sud, Orientul Mijlociu, Rusia, Franța, Italia, Austria. A lucrat ca asistent de regie pentru mai multe producții regizate de Peter Brook.

Inspirat de conversațiile cu mama sa și cu colegii ai acesteia, el creează în *Confesiuni* o poveste despre încercările unei femei de a fi ea însăși, în fața presiunilor vremii, reconstituind docu-ficțional un destin situat între bornele Australia 1943 și Londra 2021. Alice învață să fie ea însăși, împotriva vremurilor. Dar cum o modelează vremurile pe ea, de-a lungul a opt decenii?

● LANSARE DE CARTE LA TT:

Zaruri și minuni de **Adrian G. Romila**, volum de proză scurtă, publicat la Editura Polirom

Pe 15 martie, Sala Mare a Teatrului Tineretului a fost plină cu un public cald și curios să afle câte ceva din tainele laboratorului de creație al scriitorului Adrian G. Romila. De la întrebări intime, la discuții despre teme prezente în literatura pe care o scrie, dialogul a durat peste o oră. Ne-am bucurat să regăsim în public numeroși profesori de

Adrian G. ROMILA

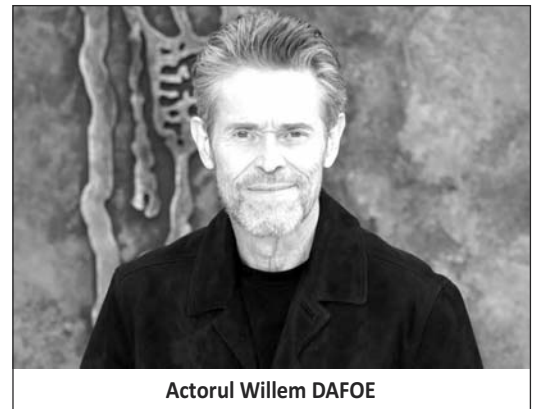
limba română, unii veniți de la Roman și Târgu-Neamț, pentru a-l susține pe confratele lor, scriitor. Grupul de elevi a fost și acesta bine reprezentat, Adrian Romila (Găină) fiind un foarte iubit profesor de română și latină la Liceul de Arte „Victor Brauner” Piatra-Neamț. Seara a fost deschisă de scriitorul Adrian Alui Gheorghe, care a ales să vorbească despre noua carte a lui Romila printr-o parabolă. Apoi, gustul pentru citit a fost deschis prin lectura prozei „Ham”, în interpretarea actorilor Loredana Grigoriu, Dan Grigoraș, Andrei Merchea-Zapotoțki. Anecdotele au curs, ca șampania și autografele de la sfârșit!

● ZIUA MONDIALĂ A TEATRULUI

Pe 27 martie se sărbătorește **Ziua Mondială a Teatrului**, sărbătoare inițiată în 1961 de Institutul Internațional de Teatru ITI. Pentru a marca această ocazie sunt organizate diverse evenimente de teatru naționale și internaționale. Una dintre cele mai importante dintre acestea este difuzarea Mesajului Zilei Mondiale a Teatrului prin care, la invitația ITI, o figură de talie mondială își împărtășește reflecțiile asupra temei Teatrului și Culturii Păcii. Primul mesaj al Zilei Mondiale a Teatrului a fost scris de Jean Cocteau în 1962.

Autorul mesajului Internațional pentru Ziua Mondială a Teatrului din 2026 este actorul **Willem DAFOE**, actualul Director Artistic al Departamentului de Teatru de la *La Biennale di Venezia*, unul dintre membrii fondatori ai legendarei trupe *The Wooster Group*, actor de film, nominalizat de două ori la Oscar. Iată câteva fragmente din mesajul său adresat breslei teatrale și iubitorilor de teatru din lumea întreagă:

„*Elefantul din cameră* sunt noile tehnologii și rețelele sociale. Ele ne promet conectare, dar, în realitate, par să ne fi fragmentat și izolat unii de ceilalți. Îmi folosesc computerul zilnic, chiar dacă nu am social media; m-am căutat pe Google și am cerut informații de la AI. Dar trebuie să fii orb să nu vezi cum contactul uman riscă să fie înlocuit de relația cu ecranele. Deși tehnologia ne servește, problema profundă rămâne: nu mai știm cine se află la celălalt capăt al firului, iar asta contribuie la o criză a adevărului și a realității. Internetul poate ridica întrebări, dar rareori reușește să capteze acea stare de uimire pe care o creează teatrul. O uimire care se naște din atenție, din implicare și din comunitatea spontană a celor aflați într-un cerc de acțiune și reacție.

Actorul Willem DAFOE

Ca actor și creator de teatru, rămân un adept al puterii sale. Într-o lume tot mai divizată, mai controlată și mai violentă, provocarea noastră este să nu lășăm teatrul să fie corupt: nici să devină o simplă afacere comercială care oferă divertisment prin distragere, nici să rămână o instituție prăfuită, care doar conservă tradiții. Trebuie, în schimb, să-i hrănim puterea de a conecta oameni, comunități și culturi și, mai ales, capacitatea de a ne întreba: *încotro ne îndreptăm?*

Teatrul adevărat provoacă felul în care gândim și ne încurajează să ne imaginăm lucrurile la care aspirăm. Suntem animale sociale, proiectați biologic pentru a interacționa cu lumea. Fiecare simț este o poartă către o întâlnire, iar prin această întâlnire ne definim mai clar pe noi înșine. Prin poveste, estetică, limbaj, mișcare și scenografie – teatrul, ca formă de artă totală, ne poate face să vedem ce a fost, ce este și, mai ales, ce ar putea deveni lumea noastră.”

Raluca NACLAD, consultant artistic

Concursul de interpretare pianistică, chitară clasică și teoria muzicii „Carl Czerny”, un maraton al excelenței

În perioada 19-21 februarie 2026, orașul Piatra-Neamț a fost gazda *Concursului de interpretare pianistică, chitară clasică și teoria muzicii „Carl Czerny”* - Ediția a XXXV-a, deschis atât elevilor de toate nivelurile de la școlile publice și private, din țară și din străinătate, cât și studenților. Și anul acesta numărul participanților a fost foarte mare, peste 350, misiunea organizării fiind asumată de Liceul de Arte „Victor Brauner”, Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca – Extensia Piatra-Neamț și Asociația „Elena Botez”, cu sprijinul partenerilor consacrați – Consiliul Județean Neamț și Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare”.

Festivitatea de deschidere, care s-a desfășurat joi, 19 februarie, în sala „Calistrat Hogaș” a Consiliului Județean Neamț, a reunit un public numeros, format din oficialități, juriile concursurilor pe secțiuni, profesori, părinți, concurenți, precum și alți admiratori ai muzicii.

Doamna **Carmen Corlățeanu** – director al Liceului de Arte „Victor Brauner”, profitând de prezența domnului prefect **Adrian Bourceanu**, l-a întrebat ce mesaj ar transmite tinerilor care aleg să studieze ore întregi un instrument, în loc să folosească tableta sau alte asemenea instrumente.

Într-adevăr, ceea ce faceți dvs. conducând copiii în arta mu-

aduce în viața lor disciplina și frumosul în deplinătatea lui. Doresc să mulțumesc în primul rând organizatorilor, pentru tot efortul lor, deoarece dau dovadă de o perseverență extraordinară, ajungând, iată, la cea de-a XXXV-a ediție a acestui concurs de amploare. Nu îmi rămâne decât să urez succes concurenților și să adresez mulțumiri și cadrelor didactice care i-au pregătit – a răspuns domnul prefect Adrian Bourceanu.

*Faptul că la acest concurs s-au prezentat atât de mulți concurenți este o dovadă că de-a lungul timpului și-a câștigat un bun renume iar juriile edițiilor anterioare și-au făcut treaba așa cum trebuie. De asemenea trebuie precizat că am pornit de la un concurs de pian la nivelul catedrei liceului nostru, care apoi a crescut ca voinicul din poveste, ajungând județean, zonal, național, iar în plus s-a extins, fiind astăzi destinat pianului pentru profesioniști și amatori, chitarei clasice și teoriei muzicale. Ceea ce este extraordinar, pentru că dă șansa unui concurent de la pian sau chitară să concureze și la teoria muzicii, fapt ce nu poate decât să-i folosească – a declarat tot la festivitatea de deschidere președinta juriului, dna conf. univ. dr. **Mihaela Spiridon**, care este și inițiatorea acestui concurs.*

Surpriza absolută a seriei a fost *Recitalul extraordinar al juraților Concursului „Carl Czerny”,* care ne-a oferit, așa după cum s-au exprimat organizatorii, o șansă de a

special, dedicat pasiunii pentru pian și chitară, dăruit de profesioniști care inspiră generații întregi. Am urmărit pentru început evoluția impecabilă a invitatului de onoare al concursului, asist. univ. dr. **Igor Andreev** (Hochschule der Künste Berna, Fachbereich Musik și Hochschule Lucerna – Musik din Elveția), membru în juriul pentru pian profesioniști, care a interpretat *4 Mazurci op.30* de Frédéric Chopin și *Die Taubenpost*, celebrul lied al lui Franz Schubert, a cărui transpunere pentru pian a fost realizată de Franz Liszt. Reprezentantul juriului de chitară clasică în recital a fost lect. univ. dr. **Ștefan-Emil Trifan** (Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima”, Cluj-Napoca), care a performat partea a III-a a Sonatei *Faust* a compozitorului vietnamez Long Dang Ngok. Purtând denumirea sugestivă de *Mephisto*, această compoziție portretează personajul ca un spirit al haosului și al tentației, ca o forță destabilizatoare, reprezentând nu este doar un final spectaculos al sonatei, ci și o concluzie simbolică: triumful temporar al forțelor întunecate asupra căutării spirituale. Finalul recitalului a aparținut unui alt membru al juriului de pian profesioniști, conf. univ. dr. **Toma Popovici** (Universitatea Națională de Muzică București), care a pus în scenă *Balada op.23, nr.1* de Frédéric Chopin, una dintre cele mai celebre și apreciate lucrări ale compozitorului polonez, remarcabilă prin intensitatea emoțională, arhitectura dramatică și dificultatea tehnică.

După momente de competiție intensă desfășurată pe parcursul a trei zile, într-o atmosferă în care muzica, teoria și performanța s-au împletit armonios, iar fiecare concurent a probat în fața juriului și publicului ore de muncă, pasiune și disciplină, iată-ne la *Gala Finaliștilor*.

La secțiunea **chitară clasică**,

unde juriul a fost condus de conf. univ. dr. habil. **Constantin Andrei** s-au obținut cinci premii speciale: **Chirilă Tudor** (clasa aVI-a, Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu”, Suceava), **Voinea Dumitru Luca** (clasa aVII-a, Liceul de Arte „Hariclea Darclee”, Brăila), **Gabor Maria Gabriela** (clasa aIX-a, Liceul de Arte „Victor Brauner”, Piatra-Neamț, profesor coordonator Iulian Stoica), **Balan Adrian-Vasile** (clasa aXII-a, Liceul de Arte „Hariclea Darclee”, Brăila), **Soare Vlad** (student anul I, Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima”, Cluj-Napoca). Trofeul a fost adjudecat de **Pițu Andrei**, stu-

Andrei Pițu

dent în anul I la „Robert Schumann” Hochschule, Dusseldorf (Germania) – profesori coordonatori Joaquin Clerch și Ștefan-Emil Trifan.

La **pian** au obținut Premiul I și Premiul Special și au evoluat în gală la categoria amatori: **Juravle Casiana** (clasa aIV-a, Școala gimnazială „Dimitrie Onciul”, Comuna Straja, Suceava) care a interpretat *Două dansuri românești* de B. Bartok; **Juravle Teodora** și **Juravle Casiana**, ansambluri amatori (de la aceeași școală) – *Dansuri spaniole nr.1 op.12* de M. Moszkowsky. Finaliștii de la pian profesioniști au fost următorii: **Nedelcu Sofia Elena** (clasa aII-a, Piano Art Institute, Galați); **Calfa Yanis Luca** (clasa aIII-a, Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă”, Iași); **Ciubotaru Ana Ecaterina** (clasa aIV-a, Liceul de Arte „Victor Brauner”, Piatra-Neamț, profesor coordonator – Irina Oana Horghidan); **Crăciun Sofia Maria** (clasa aIV-a, Liceul Vocațional de

Laureații

zicii pentru a se perfecționa într-un instrument contribuie la devenirea lor ca oameni, ca personalități,

asculta muzică la cel mai înalt nivel, alături de artiști remarcabili ai scenei clasice, un eveniment

Concursul de interpretare pianistică, chitară clasică și teoria muzicii „Carl Czerny”, un maraton al excelenței

Muzică „Tudor Ciortea”, Brașov); Florea Erik Alexandru (clasa aV-a, Colegiul Național de Muzică „George Enescu”, București); Raboveanu Alexandru (clasa aVII-a, Liceul de Arte „Dimitrie Cuclin”, Galați); Jora Tudor Matei (clasa aVIII-a, Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă”, Iași); Botez Eduard (clasa aXI-a, Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă”, Iași). Pentru modul în care a revelat publicului *Studiul după Paganini nr. 6* de Franz Liszt, una dintre cele mai spectaculoase și dificile piese din repertoriul pianistic romantic, elevul **Botez Eduard** (profesor Andrei Enoiu-Pânzariu) a câștigat Trofeul „Carl Czerny”. În plus, asist. univ. dr. Igor Andreev a recompen-

Eduard Botez

sat performanța lui Botez Eduard, oferindu-i posibilitatea de a susține

două recitaluri în Elveția și pe cea a lui Jora Tudor Matei (profesor Roxana Ota) printr-o bursă pentru un MasterClass în Franța.

Și la secțiunea de **teoria muzicii**, membrii juriului au constatat în cadrul competiției seriozitate, pasiune și pregătire temeinică. Din cei 200 de participanți, 28 au obținut Premiul I de Excelență, adică nota 10. Opt dintre aceștia sunt elevi ai Liceului de Arte „Victor Brauner” din Piatra-Neamț: Grigoriu Ana-Sofia (cls. aI-a), Nistor Emma (cls. aI-a), Onțanu David-Emanuel (cls. aII-a), Butescu Ioan (cls. aII-a), Curcudel Olivia-Elena (cls. aII-a), Frangulea Marta-Ioana (cls. aII-a), Ciobanu David-Andrei (cls. aIII-a), Frangulea Maria-Victoria (cls. aIV-a).

Nu putem încheia fără a aprecia

în mod deosebit străduința echipei de organizare formată din cele trei doamne profesoare de la Liceul de Arte „Victor Brauner”: **Irina Oana Horghidan** (pian), **Nicoleta Negreanu** (chitară clasică) și **Simona-Elena Țărnă** (teoria muzicii). Efortul lor, conjugat cu cel al colegilor de catedră, a fost remarcabil iar atenția la detalii și grija pentru fiecare participant au transformat concursul într-o experiență memorabilă și demnă de toată admirația, desfășurată într-o atmosferă caldă și generatoare de inspirație. În plus, trebuie adresate felicitări membrilor juriului pentru profesionalismul, obiectivitatea și implicarea cu care au evaluat fiecare concurent.

Gianina BURUIANĂ

Petru Diaconu – Cinci decenii de lumină și culoare

Expoziția jubiliară de la Galeria „Lascăr Vorel” (vernisaaj: 17 febr. 2026, prezentat de scriitorul Emil Nicolae), marchează o jumătate de secol de creație a artistului Petru Diaconu, un parcurs definit prin echilibru compozițional și o polifonie a tehnicilor. Universul său iconografic transfigurează natura prin metaforă: plantele, insectele și formele vegetale devin simboluri ale unei metamorfoze continue, reinterpretate poetic.

În viziunea lui Diaconu, culoarea încetează să mai fie un instrument descriptiv, devenind expresia pură a emoției. Printr-un minimalism reflexiv, artistul captează stări de melancolie și nostalgie, transformând pânza într-un spațiu al interiorității. Deși format în atelierul maestrilor ieșeni (Ion Gânju, Ion Buzdugan, Jenő Bartos) și apreciat de critici precum Constantin Prut sau Valentin Ciucă, Petru Diaconu a rămas un creator discret, pictând cu onestitatea celui care caută esența, nu succesul comercial.

Pictura sa nu imită lumea, ci o reinventează printr-o sinteză subtilă de simboluri și vibrații cromatice. Pentru Petru Diaconu, arta este o necesitate interioară, un dialog cald între luciditatea maturității și entuziasmul adolescentin al descoperirii. Dincolo de măiestria tehnică, privitorul întâlnește omul: o personalitate generoasă, marcată de o modestie rară și o sinceritate dezarmantă. Maturitatea sa artistică pulsează între rigoarea structurii și prospețimea unei fantezii aproape paradisiace.

Cei care l-au cunoscut sau l-au întâlnit pentru prima dată rămân impresionați de personalitatea sa caldă și captivantă. Sensibil, generos și comunicativ, artistul se remarcă printr-o curiozitate culturală vie și printr-o pasiune constantă pentru dialogul intelectual.

Bun povestitor, cu o voce calmă și o cadență plăcută, el reușește să atragă interesul interlocutorilor fără efort. Sinceritatea sa

directă nu exclude respectul față de opiniile celorlalți, iar această combinație de fermitate și discreție morală definește profilul unui om lipsit de ipocrizie sau cinism.

Cu simplitatea perceptivă a unui adolescent și luciditatea unui artist matur, Petru Diaconu îmbină seriozitatea creației cu o modestie rar întâlnită în lumea artei. Poate tocmai de aceea a rămas adesea un protagonist discret, chiar dacă activitatea sa artistică se întinde pe mai bine de cinci decenii.

Meritul esențial al artistului este acela că a pictat în primul rând pentru sine, nu pentru piața de artă – chiar dacă trăiește din pictură, lucru deloc ușor în contextul artistic contemporan. Dezvăluind un entuziasm și un curaj remarcabile, artistul încearcă să descifreze atât lumea înconjurătoare, cât și universul interior al ființei umane. Situată într-un spațiu plastic greu de încadrat strict ca figurativ sau nonfigurativ, pictura sa posedă o puternică forță persuasivă.

De aici derivă libertatea și caracterul imprevizibil al imaginii: uneori stranie, alteori ludică, dar întotdeauna curajoasă și capabilă să se reinventeze.

Expoziția de la Galeria „Lascăr Vorel” confirmă coerența unui demers artistic construit cu pasiune. Într-o lume adesea marcată de griuri, Petru Diaconu ne oferă alternativa: un paradis interior luminos, unde culoarea rămâne supremul simbol al libertății și al speranței.

Arta sa este o invitație la redescoperirea inocenței și a bucuriei cromatice, rămânând mereu la fel de curajoasă, imprevizibilă și autentică.

După cincizeci de ani de creație, pictura sa continuă să ofere privitorului bucuria culorii, libertatea imaginației și promisiunea unui univers interior luminos – o invitație la redescoperirea frumuseții și a sensibilității într-o lume care are nevoie, poate mai mult ca oricând, de asemenea re-perere.

Ioan SEREDIUC

50 de ani de la prima expoziție (CASA UNIVERSITARILOR IAȘI)

Martie în Republica Moldova: Repere culturale și educaționale

Luna martie 2026 marchează în Republica Moldova un calendar dens, în care tradiția jubiliară se împletește cu inovația tehnologică și eforturile de recuperare a memoriei istorice.

1. Festivalul Internațional de Muzică „Mărțișor” la ediția a 60-a

Cea mai longevivă manifestare culturală a țării împlinește anul acesta șase decenii de existență. Desfășurat între 1 și 12 martie, festivalul a reunit pe scenele din Chișinău și din centrele raionale artiști de renume, oferind publicului spectacole susținute de ansambluri emblematic precum „Joc”, „Lăutarii” și „Fluieraș”. Evenimentul rămâne cel mai important simbol al primăverii, reușind să promoveze patrimoniul imaterial UNESCO în fața unui public internațional numeros.

2. Inovația școlară prin „STEAM Challenge 2026”

Sistemul educațional a fost marcat recent de finalizarea etapei naționale a concursului de creativitate tehnică STEAM Challenge. Zeci de echipe de elevi au prezentat soluții practice pentru „Orașe Verzi și Sustenabile”, utilizând tehnologii de ultimă oră. Proiectele au inclus prototipuri funcționale bazate pe robotică, senzori de mediu și modelare 3D, demonstrând succesul programului național Tekwill în fiecare școală în procesul de digitalizare a învățământului.

3. „Decada Memoriei și Recunoștinței” în instituțiile de învățământ

Ministerul Educației și Cercetării a desfășurat o amplă campanie de comemorare a victimelor regimului totalitar-comunist. Programul a cuprins lansări de carte, expoziții de documente inedite și vizionări ale spectacolului documentar „Dosarele Siberiei”. Acțiunile au vizat informarea corectă a

tinerelor generații despre perioada deportărilor, punând accent pe mărturiile supraviețuitorilor și pe importanța păstrării identității istorice.

4. Strategia „Educația 2030” și modernizarea curriculumului

La nivel de politici publice, luna martie a adus noi runde de consultări pentru documentul strategic „Educația 2030”. Obiectivul principal este adaptarea procesului de învățare la cerințele pieței muncii globale prin dezvoltarea competențelor digitale și a gândirii critice. Se urmărește o reformă profundă care să pună elevul în centrul procesului educativ, utilizând resurse deschise și metode de predare interactive.

5. Valorificarea patrimoniului la instituțiile naționale de cultură

Biblioteca Națională și Muzeul de Etnografie din Chișinău au organizat evenimente dedicate meșteșugurilor populare, inclusiv Târgul național „Covorul Doru-

lui”. Vizitatorii au putut participa la ateliere de confecționare a mărțișoarelor și au explorat expoziții

de carte rară, activități ce subliniază efortul constant de conservare a tradițiilor românești în contextul modernizării europene a țării.

Red. Chișinău

Sindicatul cer reguli clare, salarii mari și respect pentru munca profesorilor

La începutul lunii martie, în incinta Casei Guvernului, a avut loc ședința ordinară a Comisiei de consultări și negocieri colective la nivel de ramură, întrunind reprezentanții Federației Sindicale a Educației și Științei (FSEȘ) și ai Ministerului Educației și Cercetării. Întâlnirea nu a fost una formală. A fost o discuție directă despre presiune, salarii, reforme și viitorul profesiei didactice.

Normarea muncii în universități: realitatea bate legea

Punctul central al ședinței a vizat modificarea normelor de muncă pentru cadrele didactice și științifico-didactice din învățământul superior. Conferențiarul universitar Silvia Chicu a prezentat poziția președinților organizațiilor sindicale universitare, iar mesajul a fost limpede: există o discrepanță evidentă între plafonul legal de 35 de ore pe săptămână și volumul real de muncă prestat de profesori. În fapt, munca uni-

versitară depășește cu mult ceea ce este recunoscut oficial. Sunt ignorate sau subevaluate activități esențiale precum pregătirea cursurilor, coordonarea tezelor, conducerea stagiilor de practică, elaborarea lucrărilor științifice, digitalizarea materialelor și implicarea în proiecte internaționale.

Vacanțele profesorilor nu sunt „rezervă de muncă”

La capitolul reglementării activității cadrelor didactice în perioada vacanțelor, FSEȘ și-a exprimat sprijinul pentru cadrul stabilit prin Ordinul MEC nr. 726/2021. Sindicatul a insistat pe respectarea dreptului la odihnă, reducerea presiunii birocratice și flexibilitatea în planificarea activităților.

Generație care alege solidaritatea

Președintele FSEȘ, Ghenadie Donos, a anunțat organizarea, în martie-aprilie 2026, a șase ateliere regionale dedicate tinerilor specialiști. Peste 300 de debutanți vor fi instruiți pri-

vind legislația muncii, drepturile și obligațiile profesionale. O cifră care obligă: în anul academic 2025-2026, nivelul de sindicalizare în rândul debutanților a ajuns la 93%.

Salariile – prioritate absolută

Un alt subiect major al ședinței a fost majorarea salariilor cadrelor didactice și științifice. Prim-ministrul Alexandru Munteanu a anunțat recent că noua lege a salarizării urmează să fie definitivată în vară și aplicată din septembrie 2026, vizând în primul rând profesorii și medicii. Ministrul Dan Perciun a confirmat că reconceptualizarea Legii salarizării este în plin proces, iar majorările și noile grile salariale vor fi aplicate din toamna acestui an.

FSEȘ și-a reafirmat angajamentul de a promova interesele membrilor săi și de a consolida dialogul social. De aici înainte, miza nu mai este formularea intențiilor, ci transformarea lor în decizii concrete. (N. R. – Preluare din ziarul *Făclia*)

Red. Chișinău

8. GALACTION, Gala (16 aprilie 1879 – 8 martie 1961) – 65 de ani de la moartea scriitorului;

09. PETRESCU, Cezar (1 decembrie 1892 – 9 martie 1961) – 65 de ani de la moartea scriitorului;

10. DULFU, Petre (10 martie 1856 – 31 octombrie 1953) – 170 de ani de la nașterea poetului și dramaturgului;

12. IBRAILEANU, Garabet (23 mai 1871 – 12 martie 1936) – 90 de ani de la moartea scriitorului;

17. VISCONTI, Luchino (2 nov. 1906 – 17 mart. 1976) – 50 de ani de la moartea regizorului italian;

20. GOGA, Octavian (20 martie 1881 – 7 mai 1938) – 145 de ani de la nașterea poetului;

20. TOPÂRCEANU, George (20 martie 1886 – 7 mai 1937) – 140 de ani de la nașterea

CALENDAR – martie 2026

poetului;

23. MARTIN du GARD, Roger (23 mart. 1881 – 22 aug. 1958) – 145 de ani de la nașterea scriitorului francez, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură pe anul 1937;

28. VARGAS LLOSA, Mario (28 mart. 1936 – 13 apr. 2025) – 90 de ani de la nașterea

scriitorului peruvian, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură pe anul 2010;

30. GOYA, Francisco de (30 mart. 1746 – 16 apr. 1828) – 280 de ani de la nașterea pictorului spaniol;

31. DESCARTES, René (31 mart. 1596 – 11 febr. 1650) – 430 de ani de la nașterea filozofului francez;

31. PILATT, Ion (31 martie 1891 – 17 aprilie 1945) – 135 ani de la nașterea poetului;

31. VULCAN, Iosif (31 martie 1841 – 8 septembrie 1907) – 185 de ani de la nașterea scriitorului.

Red.

Vocația nu poate ține loc de salariu

● Dialog cu Daniela FARÂMA, învățătoare debutantă, membră a Sindicatului din Educație

Ce v-a motivat să alegeți această carieră?

– Da, sunt la început de drum, dar cunosc deja realitățile din școală. De aceea simt nevoia să vorbesc deschis despre ele. Am ales să fiu profesor, pentru că iubesc copiii și cred cu tărie în puterea educației. Am intrat în sistem cu entuziasm și cu dorința de a forma oameni buni și responsabili.

– Care sunt cele mai mari satisfacții și cele mai mari provocări în activitatea zilnică?

– Cea mai mare satisfacție este progresul copiilor. Oricât de mic ar fi, fiecare reușită mă motivează să merg mai departe. Provocările sunt însă constante: volum mare de muncă, responsabilitate uriașă, birocrație, lipsă de resurse și presiunea de a face performanță în

condiții care nu ne sprijină suficient.

– Cum resimțiți nivelul actual al salariilor și al resurselor disponibile?

– Salariul unui cadru didactic debutant este insuficient. Este sub media pe economie și nu reflectă munca, responsabilitatea și implicarea noastră. Cheltuielile cresc de la o lună la alta, iar de multe ori sunt nevoită să cumpăr din banii mei materiale pentru clasă. Această realitate duce la oboseală și demotivare. Vocația nu poate ține loc de salariu. Oricât de dedicat ai fi, nu poți construi educație de calitate când trăiești permanent cu grija zilei de mâine.

– Ce înseamnă pentru dumneavoastră solidaritatea sindicală?

– Solidaritatea înseamnă forță. Înseamnă să știi că nu sunt singură și că împreună putem cere respect, echitate și condiții decente de muncă. Doar uniți putem fi ascultați.

– Ce așteptări aveți de la au-

torități și de la negocierile sindicale?

– Aștept salarii care să ne permită să trăim, nu doar să supraviețuim. Educația nu poate fi clădită pe sacrificiul permanent al profesorilor. Este nevoie de respect real, nu doar de declarații. De asemenea, consider necesar ca părinții să fie trași la răspundere atunci când

prin reguli clare și aplicate corect.

– Ce mesaj transmiteți colegilor tineri care intră în sistem?

– Să nu accepte sacrificiul permanent ca normalitate. Să-și apere drepturile, să fie uniți și să se implice sindical. Doar împreună putem schimba ceva. Cred cu tărie că doar prin solidaritate putem construi un sistem educațional în

copiii încalcă regulamentul școlar. Respectul pentru școală și pentru cadrele didactice trebuie susținut

care profesorii să fie respectați, nu epuizați.

Red. Chișinău

GeoCoach Neamț – un cadru optim pentru modernizarea predării geografiei

Proiectul județean „GeoCoach Neamț – Inovație, consiliere și explorare pentru profesorii de geografie”, ediția I (2025–2026), inițiat de Inspectoratul Școlar Județean Neamț, reprezintă un demers județean de dezvoltare profesională și colaborare metodică, dedicat profesorilor de geografie din județul Neamț. Conceput ca un cadru de lucru lucrativ și reflexiv, proiectul valorifică potențialul formativ al schimbului de

În acest context, în data de 13 februarie 2026, la Școala Gimnazială Nr. 5 din Piatra-Neamț, s-a desfășurat prima activitate a proiectului, intitulată „Geografia în era digitală”. Evenimentul a reunit 23 de profesori de geografie din județul Neamț. Gazdele activității au fost doamnele director prof. Carmen Munteanu și prof. dr. Cristina Letos, care au asigurat cadrul organizatoric al întâlnirii. Activitatea a fost coordonată de inspectorul școlar pentru disci-

plinate clarificate concepte precum inteligența artificială și modelele lingvistice de mari dimensiuni (LLM), fiind analizate exemple de utilizare a unor instrumente digitale pentru generarea resurselor didactice, adaptarea conținuturilor la nivelul elevilor și oferirea unui feedback rapid.

Prof. Cătălin-Viorel Cituran a evidențiat rolul aplicațiilor digitale în eficientizarea activității didactice, cu accent pe utilizarea responsabilă a telefonului mobil ca instrument educațional. Au fost discutate modalități de elaborare a fișelor de lucru și a testelor de evaluare, precum și criteriile pentru verificarea acurateții informațiilor.

Componenta aplicativă a fost susținută de informaticianul Tablan Corneliu, de la Colegiul Național Pedagogic „Gheorghe Asachi”, care a prezentat funcții relevante din programul Excel – formule, tabele, diagrame și instrumente de gestionare a datelor – utile în analiza informațiilor geografice și în organizarea eficientă a activității didactice.

Discuțiile au evidențiat interesul profesorilor pentru integrarea resurselor digitale în predarea geografiei, dar și necesitatea respectării principiilor de etică, responsabilitate și profesionalism. Activitatea a confirmat deschiderea comunității disciplinare spre inovație, într-un cadru reflexiv și colaborativ, în acord cu obiectivele asumate prin proiect.

Gianina BURUIANĂ

bune practici și al aplicațiilor concrete, adaptate realităților educației contemporane. Inițiativa urmărește crearea unui cadru modern și **colaborativ** de dezvoltare profesională, prin îmbinarea a trei direcții complementare: inovația didactică, consilierea psihopedagogică și explorarea aplicativă în teren. Proiectul își propune consolidarea competențelor metodice și digitale, susținerea echilibrului emoțional al profesorilor și întărirea comunității profesionale a disciplinei.

plina geografie, prof. Anca-Elena Cituran, alături de prof. dr. Cristina Letos, prof. Oana Maria Cucos și prof. Cătălin-Viorel Cituran.

În deschidere, inspector școlar Anca-Elena Cituran a prezentat repere privind integrarea inteligenței artificiale în procesul instructiv-educativ, valorificând experiența acumulată în cadrul mobilității Erasmus+ „Artificial Intelligence for Education: Exploring the Frontiers of ICT”, desfășurată în noiembrie 2025. Au fost

Sorin Savin, artist fotograf: „Viața țaranului român, prin simplitatea ei, spune povești extraordinare”

Artistul fotograf Sorin Savin s-a născut la 14 octombrie 1974, la Roman. Este un pasionat observator al vieții la țară, surprinzând tradiții, peisaje arhaice și portrete autentice ale oamenilor din comunitățile rurale. Angela Bocșe, în publicația on-line, La conacul fotografiilor, scrie că, „prin fotografiile sale, Sorin Savin nu caută spectacolul, ci întâlnirea. Chipuri brăzdate de timp, drumuri făcute, cruci de hotar și căruțe încărcate de viață devin repere ale unei memorii colective pe care o purtăm, poate, fără să o mai vedem zilnic”. Cea mai recentă expoziție a lui Sorin Savin, deschisă la RomanArt Gallery, se numește „Călător pe drumuri de pământ”.

– De la ce vârstă priviți lumea prin obiectivul aparatului de fotografiat și cine v-a îndrumat la început?

– Primul meu contact cu un aparat de fotografiat a fost prin liceu, deci, acum mai bine de treizeci de ani, când am plecat într-o drumeție pe muntele Ceahlău și cineva avea un aparat pe film și făcea fotografii. Am încercat și eu, mi-a plăcut, și de atunci am tot fotografiat. Nu m-am mai putut lăsa niciodată, dar, în mod serios, profesionist, responsabil, fotografiez de vreo cinci ani.

– Ce urmăriți realizând o fotografie? Care sunt căutările dumneavoastră creatoare?

– Am trecut, ca mai toți pasionații, prin multe genuri fotografice, dar m-am oprit la acest stil de fotografie, pentru că mi s-a lipit de suflet. Fotografia rurală surprinde viața grea, dar frumoasă a țaranului român, care, prin simplitatea ei, spune niște povești extraordinare. Deci, ceea ce încerc să surprind în cadru este, mai ales, o poveste despre viață.

– Credeți că observați mai mult decât noi, ceilalți?

– Nu știu dacă observ mai mult decât alții, poate, am doar ocazia de a întâlni și de a exprima mai mult din ceea ce văd. Eu am o vorbă: nu eu am ales aparatul, el m-a ales pe mine. Am mai multe aparate de fotografiat, dar cel cu care eu lucrez cel mai bine este unul cu setări manuale, este ca o prelungire a mâinii mele, este pentru mine precum pana din mâna scriitorului.

– Ce este o fotografie?

– O fotografie este o radiografie a sufletului fotografului, mai bine zis, este sufletul fotografului transpus vizual. În altă ordine de idei, cred că este și o secundă de frumos obținută în urma unei atente observări. Mereu am un aparat la îndemână, pentru că nu vreau să ratez nicio ocazie importantă. Fiecare fotografie reprezintă un moment unic.

– E mai important ca o fotografie să intereseze decât să placă?

– Depinde de ce scop a fost făcută fotografia, dar cred că depinde și de publicul cărui a te adresezi. Eu, de regulă, nu fotografiez pentru a-i mulțumi pe ceilalți, ci pentru propria satisfacție, iar dacă gusturile coincid, cu atât mai bine.

– Tehnica, oricât de perfecționată ar fi, înlocuiește viziunea?

– Tehnica ajută, dar nu compensează viziunea, chiar și la fotografia foarte tehnică, astrofotografia, de exemplu, tot conține partea artistică. Ne exprimăm diferit, având propriile interese și viziuni asupra realității, același cadru spunând, pentru fiecare dintre noi, mai mereu altă poveste.

– În zilele noastre, când toată lumea face poze, a fotografia pare o ocupație ușoară. Ce ne puteți spune în această privință?

– Încurajez pe toată lumea să facă fotografie, încurajez pe toată lumea să se exprime, încurajez experimentarea. Unii vor prinde „microbul” și fără să-și de-a seama vor avea o nouă pasiune, iar alții vor rămâne la stadiul de a aduna imagini frumoase.

– Care-i cea mai veche imagine pe care ați păstrat-o?

– Nu știu dacă este chiar cea mai veche, dar îmi este foarte dragă. Este vorba despre „Crucea văcarului”, aflată în expoziția „Călător pe drumuri de pământ”. A fost făcută într-o dimineață cu ceață în Lunca Siretului, aproape de satul Bașta, la o fântână cu cumpănă, cu vacile satului adunate în jurul fântânii și cu o familie de văcari. Fotografia a trecut de preselecții la expoziții și este cumva emblematică pentru zona noastră, pentru esența, pentru rădăcina satului românesc. Imaginea asta a fost exact ceea ce vreau eu să exprim prin fotografie.

A consemnat Violeta MOȘU

Sorin Dumitrescu: Arhitectul Luminii și Străjerul Catacombei

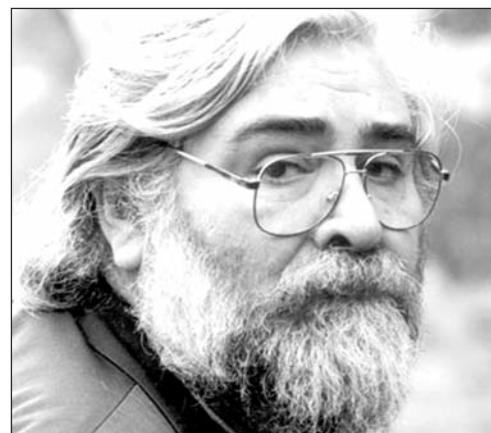
Sorin Dumitrescu (1946-2024), pictor, grafician și academician, rămâne în istoria culturii române ca o personalitate polivalentă, fiind considerat una dintre cele mai autorizate voci în estetica sacră și arta creștină. Născut la 18 martie 1946, a parcurs un itinerar academic și creativ de excepție, devenind elevul maestrului Corneliu Baba la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu”. De-a lungul carierei, a reușit să îmbine rigoarea profesorului universitar și a doctorului în estetică cu viziunea profundă a iconarului care a reconfigurat tradiția bizantină prin redescoperirea dimensiunii sale harice.

Dincolo de atelier, Sorin Dumitrescu a fost un spirit civic neobosit, asumându-și adesea rolul de „conștiință a cetății”. Implicarea sa politică și publică a fost marcată de dorința de a recupera valorile spirituale într-o societate aflată în tranziție. Membru corespondent al Academiei Române, acesta a înțeles politica nu ca pe un simplu exercițiu administrativ, ci ca pe o responsabilitate morală față de identitatea națională. În 1992, a fondat Fundația Anastasia și Galeria „Catacomba”, transformând acest spațiu într-un veri-

tabil centru-pilot de rezistență culturală și angajament spiritual, afiliat Muzeului Național de Artă al României.

Opera sa este o punte între epoci și culturi. Dacă în 1980, prin expoziția „Hipersemne”, explora fascinantele structuri ale pagodelor și palatelor asiatice, maturitatea l-a găsit sub îndrumarea duhovnicească a Părintelui Constantin Galeriu, dedicându-se integral recuperării sensului icoanei. Un moment definitoriu al carierei sale internaționale a fost realizarea iconostasului Bisericii „Scala Coelli” din Roma (2004), un dar simbolic oferit comunității românești de către Papa Ioan Paul al II-lea.

Activitatea sa editorială este la fel de monumentală: prin editura Anastasia, a coordonat publicarea a peste 400 de titluri și a realizat sute de documente video care au salvat memoria unor mari duhovnici și gânditori români. Volume precum „7 dimineți cu Părintele Stăniloae” sau „Noi și icoana” au devenit repere fundamentale pentru înțelegerea teologiei imaginii. De asemenea, colaborarea sa cu Nichita Stănescu, prin ilustrarea volumelor „Epica magna” sau „Noduri și semne”, a demonstrat o rară capacitate de a

traduce metafizica poetică în limbaj vizual.

Recunoscut prin distincții precum Ordinul Național „Serviciul Credincios” și Premiul Academiei „Peter Ludwig” din Aachen, Sorin Dumitrescu a fost mai mult decât un artist; a fost un mărturisitor care a demonstrat că arta autentică este o formă de rugăciune și că implicarea în viața cetății trebuie să aibă întotdeauna un fundament spiritual solid. (Red.)

Cimilitura Complexului Monumental de la Tg. Jiu și Fizica Cuantică (2)

(urmare din numărul trecut)

În plus, în cartea „Brâncuși sau cum a învățat țestoasa să zboare”, Moni Stănilă îl surprinde pe maestrul de la Ho-bița ca pe un om hâtru, căruia îi plăcea să joace renghiuri.

„Brâncuși își face de pe acum o filosofie de viață din derutarea oamenilor, pentru a înțelege el din ce material sunt făcuți”, atenționează Moni Stănilă.

* Deci care ar fi tâlcul cimiliturii de la Târgu Jiu?

E adevărat că Brâncuși a spus la moment dat: „Nu căutați formule obscure sau mister în lucrările mele”. Dar nu ar fi vorba de formule obscure sau mister ci știință pur luminoasă.

Atenție la citatul lui Brâncuși: „Coloana Infinitului. Acesta este mesajul Stălpului meu, străjuit de Masă și de Poartă... Să arzi ca o flacără... Să te prefaci în fulger le-gând cerul cu pământul”.

Lată indicii: strâmutat la Paris, Brâncuși a fost aproape de izvoarele și creuzetul mecanicii cuantice. Așa încât nu-i surprinzător că monumentală sa tripletă poate fi privită ca o uriașă machetă a legendarului micro-experiment lansat de Thomas Young, dar fundamentat de ducele

francez Louise de Broglie, contemporan cu Brâncuși.

Coloana Infinitului reprezintă fotonul, electronul sau altă particulă elementară de materie. Pe lângă sugestia de traiectorie, forma Coloanei formată din „mărgelele” dragi lui Brâncuși, cuprinde și aspectul unduitor, adică tocmai ceea ce Louise de Broglie postula la baza fizicii cuantice.

Poarta Sărutului e dubla fantă din experiment, adică cele două porțițe prin care fărăna de materie sau fotonul trebuie să treacă pentru a i se evidenția caracterul ondulatoriu. Încă o dată Brâncuși pare că a

fost pezevenghi, fiindcă, zicându-i și dându-i înfățișarea de Poartă cu o singură deschidere amplă, disimulează perechea de fante care sunt, de fapt, săruturile sculptate. Iar faptul că fantele duble sunt și înguste e taman ideea experimentului cuantic.

În fine, **Masa Tăcerii** e imaginea descompunerii, a „franjarii” micro-particulei la misterioasa trecere prin fanta dublă. Aceasta în condițiile în care e notoriu în mecanica cuantică faptul că micro-particula trecută prin două fante se va „îmbucătăți”, foarte straniu, dar obligatoriu. Oricum, Masa Tăcerii pare că sugerează o viziune, la scară uriașă, a structurii atomului. **Aleea scaunelor** doar subliniază și mai bine această metaforă cuantică a lui Brâncuși.

Aplecarea lui Brâncuși față de profunzimile materiei, luminii și de esențe în general făcea parte din structura lăuntrică a artistului.

„Sunt imbecilii cei care spun despre lucrările mele că ar fi abstracte; ceea ce ei numesc abstract este cel mai pur realism, deoarece realitatea nu este reprezentată de forma exterioară, ci de ideea din spatele ei, de esența lucrurilor. Am șlefuit materia pentru a afla linia continuă. Și când am constatat că n-o pot afla, m-am oprit; parcă cineva nevăzut mi-a dat peste mâini”, ex-

plica Brâncuși efortul său de a atinge granițele micro-materiei.

Contemporan cu „Dumnezeu nu joacă zaruri”, celebrul citat anticuantic al lui Einstein, Brâncuși avea propria viziune despre divinitate și mărlul cunoașterii. Adică Brâncuși interfera între propriile sale crezuri: „Să crezi ca un Zeu” și „Nu putem să-L ajungem niciodată pe Dumnezeu, însă curajul de a călători spre El rămâne important”. Deci v-aș propune să privim ca testament cultural „Sfânta Treime” a lui Brâncuși.

Alte lucrări artistice care-l leagă pe Brâncuși de ecuații fizice

Artistul Romeo Niram a realizat expoziția „Brâncuși E=MC²” cu referire la celebra ecuație a lui Einstein care leagă energia de masă și pătratul vitezei luminii.

Un exemplu fascinant în sensul aspectelor cuantice este includerea lui Brâncuși, între Einstein, Bach, Da Vinci și Marie Curie, într-un proiect artistic contemporan Quanticisme, lansat de pictor-sculptorul francez Servant-Ermes în 2014. Acest proiect promova colaborarea dintre cultură și știință, sugerând că marii gânditori din diverse domenii ar putea contribui la progresul cercetării.

Prof. Cristian HORGOS

Laurențiu Dimișcă, în fața misterului feminin: „Eu îți aparțin, tu îmi aparții”

Galeriile de Artă „Lascăr Vorel” din Piatra-Neamț au găzduit în perioada 1-14 martie a. c. expoziția de pictură „I belong to you, you belong to me” a artistului Laurențiu Dimișcă. Vernisajul a avut loc marți, 3 martie, ora 17:00, prezentând peste 70 de lucrări recente (2025-2026) dedicate misterului feminin și conexiunii profunde, realizate în tehnici de acrilic și marker pe pânză.

Conceptul expozițional ne este explicat succint de către autor:

„Expoziția I belong to you, You belong to me este dedicată misterului feminin și cuprinde peste 70 lucrări realizate în perioada 2025 - 2026, în tehnici diferite (acrilic, paint marker pe pânză).

Acest ciclu de lucrări este despre legătura profundă dintre ființe, dincolo de aparențe.

Pentru mine, I belong to you, You belong to me nu vorbește despre dependență, ci despre

recunoaștere, despre acel spațiu intim în care două suflete se văd, se acceptă și se reflectă unul în celălalt.

De aceea, culorile mele vibrante sunt emoții trăite intens, iar liniile repetitive vor să creeze un ritm comun, într-un limbaj al relației.

Am dorit să exprim conștiința mea profundă că a aparține cuiva nu înseamnă a te pierde, ci a te regăsi într-o formă mai cuprinzătoare a sinelui.

Această serie de lucrări este o declarație despre intimitate, grijă și sentimentul reciproc al iubirii și care ne guvernează viața, dincolo de noi, de voința noastră.

Dragostea trebuie să însemne viața ta, iar viața ta trebuie să nască dragoste, oriunde te va purta calea.”

Artistul s-a născut în data de 17 ianuarie 1977, la Piatra-Neamț. Urmează Liceul de Artă „Victor Brauner” Piatra-Neamț (1991-1995), este Licențiat în Pictură – Universitatea de Artă și Design, Cluj-Napoca (1995 - 2000); face un Master în pictură – UAD, Cluj-Napoca (2000 - 2002) și este Doctor în Arte Plastice și Decorative – UAD Cluj-Napoca (2006 - 2011).

Membru UAP România, Filiala Piatra-Neamț din 2000, Membru fondator și Președinte

al Fundației Outsider Art România, din 2011, Membru al Asociației Internaționale de Artă

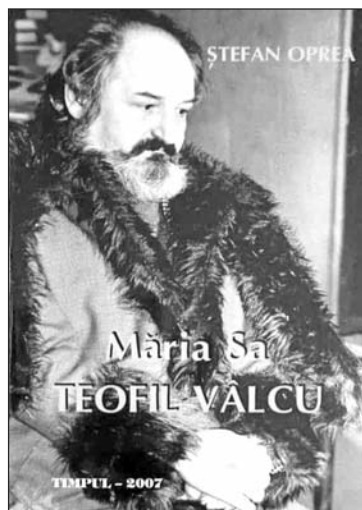
L'Art en Marche, Lalaplis, Franța, din 2003.

Laurențiu Dimișcă, doctor în Arte Plastice și Decorative este recunoscut internațional pentru stilul său vibrant, fiind fondator al Fundației Outsider Art România și activ în mișcarea Mirabiliste. Cu o bogată activitate curatorială și socială, artistul a expus în centre precum Paris, Bruxelles, Milano și Shanghai, lucrările sale explorând intimitatea și emoția intensă.

Red.

În viața teatrală românească a ultimei jumătăți a secolului trecut, Ștefan Oprea s-a afirmat ca unul dintre comentatorii constanți ai fenomenului scenic. A urmărit evoluția artei teatrale românești, manifestând o atenție deosebită pentru universul spectacular din zona Moldovei, dar și pentru direcțiile teatrului românesc în ansamblu. Critic exigent, echilibrat și reținut în aprecieri, a privit teatrul nu doar ca formă de divertisment, ci ca pe un teritoriu al schimbului de idei și al gândirii culturale. Formarea sa intelectuală s-a conturat într-un climat în care teatrul și analiza spectacolului erau teme frecvente ale dezbaterii artistice. Ștefan Oprea s-a impus prin atenția acordată modului în care se construiește spectacolul și prin observația fină asupra interpretării creației scenice.

Absolvent de filologie în 1956, a început să lucreze în domeniul cultural la ziarul *Flacăra Iașiului*, pentru ca mai târziu, în 1966, să se angajeze la revista

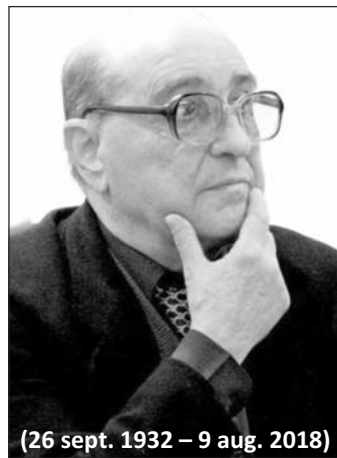
Cronica, unde a fost redactor-șef, recunoscut pentru profesionalismul său desăvârșit. A predat la Universitatea de Arte „George Enescu” (conferențiar din 1992), și a preluat revista *Dacia literară*, în calitate de redactor-șef, în 1996.

A scris teatru, versuri și proză; romanele sale *Procesul manechinelor* (1974) și *Plus sau minus infinitul* (1978) denotă o abilitate pentru dimensiunea psihologică în construirea personajelor și afinitatea sa pentru teatralitate, accentuând gesturile, inflexiunile vocale, detaliile fizionomice ale personajelor. Pasiunea pentru film o demonstrează în volumele *Statui de celuloid* (1972), *Filmul, vocație și rutină* (1974), *Diorame cinematografice* (1983), *Stelele Oscarului* (1996) (volum pe care îl scrie

alături de fiica sa, prof. dr. univ. Anca-Maria Rusu).

Cronicar obiectiv, consemnează atent evoluțiile actoricești, regizorale și atmosfera scenogra-

Ștefan Oprea, martor al fenomenului teatral Piatra-Neamț

fică a spectacolelor vizionate în volume de critică și istorie teatrală: *Martor al Thaliei* (1979), *Din fotoliul 13* (1986), *Chipuri și măști* (1996), *Căruța lui Thespis* (2006), *Pas la pas prin festivaluri* (2011), *Intersecții teatrale* (2012), *Prin teatre și prin ani* (2012).

Interesul său nu s-a limitat la marile instituții teatrale, ci s-a îndreptat adesea și către spații în care se conturau noi direcții ale spectacolului și unde proaspeta generații de artiști își afirmau prezența. Printre acestea, Teatrul Tineretului din Piatra-Neamț ocupă un loc aparte.

De-a lungul anilor s-au scris numeroase pagini despre Teatrul Tineretului, s-au publicat volume și s-au formulat interpretări entuziaste, uneori recurgându-se la termeni precum „miracol” sau „mit”. Ștefan Oprea propune expresia **fenomenul teatral Piatra-Neamț**, considerând că aceasta descrie mai adecvat amploarea și particularita-

tea dezvoltării acestei instituții. Criticul (alături de Constantin

Paiu de la Radio Iași) a fost cea mai longevivă prezență la numeroase ediții ale Festivalului teatral nemțean, la premiere și evenimente organizate aici, revenind

mereu asupra spectacolelor realizate pe această scenă. Amintim doar consemnarea unor mari succese ale TT: *Omul cel bun din Sâciuan* (Cronica 12-VII-1969), *Harap Alb* (Cronica 26-XII-1970), *Matca* (Cronica 11-IV-1975), *Tinerețe fără bătrânețe* (Cronica 24-X-1975), *Muntele* (Cronica 14-X-1977), *Slugă la doi stăpâni* (Cronica 2-IV-1976), *Somnoroasa aventură* (Cronica 23-VI-1978).

În articolele și cronicile sale, a urmărit nu doar valoarea artistică a montărilor, ci și spiritul particular al acestui teatru, capacitatea sa de a atrage regizori și actori tineri și de a genera experiențe scenice memorabile. Această preocupare îndelungată se reflectă în numeroase referiri pe care le face la activitatea instituției, considerată de el un loc important al experimentului și al afirmării unor noi direcții în teatrul românesc: *Zilele dramaturgiei originale* (Cronica 3-IV-1971), *Teatrul Tineretului*

Piatra-Neamț, sinteza unei stațiuni (Cronica 12-V-1972), *Sub*

semnul regiei tinere (Teatrul nr. 7/1976), *Colocviul despre arta comediei* (Teatrul nr. 12/1976).

Un alt element important evidențiat de Ștefan Oprea este rolul generațiilor tinere de regizori și actori care au activat la Piatra-Neamț. Teatrul a devenit un loc de afirmare pentru numeroși artiști aflați la începutul carierei, iar această energie a tinereții a conferit spectacolelor o notă de prospețime și de curaj artistic. În acest sens, Teatrul Tineretului a funcționat ca un *laborator* de creație, unde s-au experimentat formule scenice noi și unde s-a cultivat o relație vie cu publicul. Criticul acordă o atenție deosebită și festivalurilor organizate la Piatra-Neamț, care au contribuit decisiv la afirmarea instituției. Aceste întâlniri teatrale au reunit artiști, critici și spectatori într-o atmosferă marcată de entuziasm și de pasiune pentru teatru. El evocă această atmosferă ca fiind una specială, caracterizată printr-o intensitate a trăirii artistice care îi făcea

pe participanți să redescopere bucuria creației și a dezbaterii teatrale.

În reflecțiile sale despre arta scenică, Ștefan Oprea revine adesea la ideea că teatrul are puterea de a deschide perspective asupra existenței, sintetizând această convingere într-o formulare elocventă: „Teatrul nu este viață adevărată, ci ceea ce ar putea fi viață adevărată”.

A primit Premiul UNITER pentru întreaga carieră (2012) și a fost decorat în 2002 cu Ordinul Național pentru Merit în grad de Cavaler.

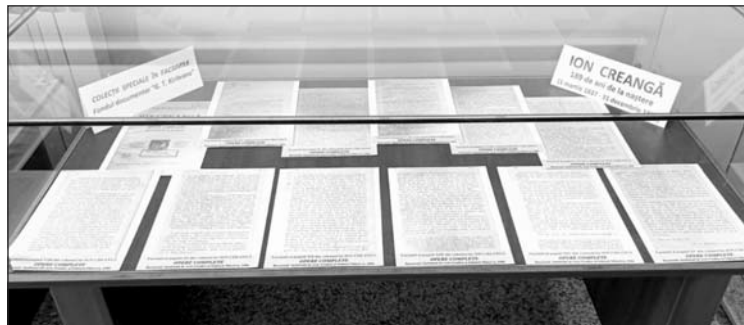
Adina Suci GIURESCU, doctor în teatru, actriță la Teatrul Tineretului Piatra-Neamț

Ion Creangă, medalion evocator la Biblioteca Județeană

Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu” Neamț a omagiază memoria lui Ion Creangă, la 189 de ani de la naștere (1 martie 1837), în zilele de 26 febr. - 1 martie, în spațiul expozițional de la parterul Corpului A, precum și în secții și compartimente.

Oferind publicului o manieră cuprinzătoare de a se apropia de Ion Creangă și de a-i cunoaște cât mai deplin orizontul creator și biografic, expoziția a găzduit ediții bibliofile ale scrierilor lui Ion Creangă, cu publicațiile periodice („Convorbiri literare”, 1875-1881) în care au apărut pentru prima dată – în foileton – poveștile care au încântat copilăria generațiilor care le-au citit de-a lungul timpului („Soacra cu trei nurori”, „Povestea porcului”, „Povestea lui Harap Alb”, „Povestea unui om leș” etc.) și fragmente din „Amintiri din copilărie”. Au fost expuse și manuale școlare la apariția cărora Ion Creangă a contribuit, în calitate de coautor, cărți ce au aparținut bibliotecii lui Ion Creangă, cu însemnări scrise de mâna lui – clasate în Patrimoniul Cultural Național. (...)

Biblioteca digitală a oferit, la rândul ei, accesul la peste 200 titluri care îl au ca autor pe Ion Creangă, ori coautor (în cazul cărților didac-

tice), precum și la prestigioase publicații periodice în care prezența lui Ion Creangă este una relevantă. (...)

Cele două secțiuni Ion Creangă din Biblioteca digitală pot fi accesate navigând pe site-ul Internet al bibliotecii, la adresa <https://www.bib-gtkneamt.ro/>.

Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu” Neamț

Victor Purice are stea în fața cinematografului – de 55 de ani în slujba cineaștilor pietreni

Victor Purice, directorul Cinematografului Mon Amour, are, începând de vineri, 27 februarie, o stea în fața cinematografului. Inițiativa aparține unor oameni de afaceri locali, în semn de recunoștință pentru eforturile sale de a salva un cinematograful de stat de la închidere.

Victor Purice s-a născut la 13 ianuarie 1956, la Borlești. Este căsătorit de 50 de ani cu Tamara Purice, fostă volebalistă de performanță, are o fiică și doi nepoți.

„Sunt onorat și vă mulțumesc la toți. Pentru mine, această stea reprezintă încă mulți ani de muncă în cinematograful acesta. Vreau să-l fac mai frumos. Nu mă las. Vă iubesc pe toți”, a spus Victor Purice.

Primarul municipiului Piatra-

Neamț, Vasile-Adrian Niță, i-a oferit o plachetă lui Victor Purice, pentru contribuția deosebită adusă

promovării artei cinematografice și revitalizării vieții culturale a orașului nostru.

„Prin dedicare, perseverență și dragoste pentru film și cultură, Victor Purice a transformat Cinema Mon Amour într-un simbol al continuității, al dialogului artistic și al deschiderii către comunitate. Îi mulțumim că a ținut viu acest cinematograful, acest licăr de cultură. Îmi exprim aprecierea pentru implicarea activă și pentru eforturile susținute depuse în slujba culturii, contribuind astfel la consolidarea identității culturale a orașului. Sunt emoționat, îl cunosc pe Victor Purice de când eram adolescent, îmi este prieten, dar și vecin. M-a făcut să îndrăgesc arta cinematografică și a făcut din mine un cineaștil, nu aveam bani întotdeauna să cumpăr bilet, dar mă lăsa să intru la film împreună cu alți copii din cartier.”, a declarat primarul Vasile-Adrian Niță.

Experiența din adolescență descrisă de primarul Niță i-a trezit

o amintire asemănătoare lui Victor Purice: „Eu furam ouă de la bunicul meu și le dădeam la achiziții și cumpăram bilet și mergeam la film la Borlești. Când am venit în Piatra-Neamț, spălăm sticle de vin spumant și două sticle valorau exact cât un bilet la film”.

Victor Purice, alături de Maria Lorena Coșău, Cornelia Chelmu și Gică Purice, este protagonistul filmului „Cinema, mon amour”, în regia lui Alexandru Belc, peliculă care spune povestea celui mai iubit cinematograful din Piatra-Neamț.

Această sală a fost dată în folosință în ultima zi a anului 1969, cu producția sovietică „Lacul lebedelor”. Zilnic rulau câte cinci spectacolele, iar costul билетelor de acces era diferit, în funcție de sistemul de difuzare pe ecran: panoramic, cinemascop ori clasic.

Victor Purice este cetățean de onoare al municipiului Piatra-Neamț din iulie 2019.

Violeta MOȘU

0 1. **ERNST, Max** (2 apr. 1891 – 1 apr. 1976) – **135** ani de la nașterea sculptorului german;

04. **Contele de LAUTRÉAMONT** (4 apr. 1846 – 24 oct. 1870) – **180** de ani de la nașterea poetului francez;

08. **CIORAN, Emil** (8 aprilie 1911 – 20 iunie 1995) – **115** de ani de la nașterea eseistului și filozofului;

09. **BACON, Francis** (22 ian. 1561 – 9 apr. 1626) – **400** de ani de la moartea filozofului britanic;

09. **KIRIȚESCU, Alexandru** (28 martie 1888 – 9 aprilie 1961) – **65** de ani de la moartea dramaturgului;

13. **BECKETT, Samuel** (13 apr. 1906 – 22 dec. 1989) – **120** de ani de la nașterea scriitorului irlandez, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură pe anul 1969;

13. **TONITZA, Nicolae** (13 aprilie 1886

CALENDAR – aprilie 2026

– 27 februarie 1940) – **140** de ani de la nașterea pictorului;

16. **TZARA, Tristan** (16 apr. 1896 – 25 dec. 1963) – **130** de ani de la nașterea scriitorului;

22. **ELIADE, Mircea** (13 martie 1907 – 22 aprilie 1986) – **40** de ani de la moartea

scriitorului;

23. **CERVANTES, Miguel** de (9 oct. 1547 – 23 apr. 1616) – **410** ani de la moartea romancierului spaniol;

23. **SHAKESPEARE, William** (23 apr. 1564 – 23 apr. 1616) – **410** ani de la moartea dramaturgului britanic;

24. **JEBELEANU, Eugen** (24 aprilie 1911 – 21 august 1991) – **115** de ani de la nașterea poetului;

29. **TOMOZEI, Gheorghe** (29 aprilie 1936 – 31 martie 1997) – **90** de ani de la nașterea poetului.

Red.

(urmare din numărul trecut)

În contextul celor prezentate, trebuie să avem în vedere eficiența activității de mentorat. Aceasta este determinată de pasiunea profesorului mentor și implicarea acestuia, astfel încât influența pe care o exercită asupra stagiului să dea rezultate concrete. Activitățile de mentorat se axează, în primul rând, pe compatibilitatea dintre mentor și persoana mentorată, ceea ce, din punct de vedere profesional și personal, este esențială. Nu se poate neglija concordanța intereselor acestora de a colabora. Acest fapt reprezintă catalizatorul unui mediu sigur, bazat pe încredere, în care ambele părți își pot manifesta autenticitatea în mod productiv. Un mentor posedă competențe sociale și relaționale rafinate cu ajutorul cărora poate asista metodic dezvoltarea profesională a cadrului stagiului. Mentorul știe să asculte și să înțeleagă dincolo de mesajul verbal pe care îl receptează. Are disponibilitatea de a se adapta diverselor nevoi ale stagiului, evaluează progresul, stimulează și oferă feedback constructiv persoanei cu care lucrează. Chiar dacă adoptă un rol de formator, este deschis să preia din volumul experiențelor altor generații, este flexibil, adaptabil, orientat spre maximizarea potențialului persoanei menturate, pe care o ghidează în afara zonei de confort, prezentându-i noi perspective.

Consilierea directorilor și a directorilor adjuncți care se află la primul mandat de către *mentorii pentru management educațional*,

cele două cadre didactice, putem concludiona că avantajele unei astfel de experiențe sunt numeroase atât pentru mentor cât și pentru sta-

versitar românesc actual se situează, în practică, la intersecția dintre un ideal pedagogic generos și constrângeri instituționale persistente. Deși recunoscut la nivel discursiv ca instrument esențial al dezvoltării profesionale și al creșterii calității educației, mentoratul rămâne adesea insuficient valorificat, fragmentar implementat și redus la o funcție formal-administrativă. Această discrepanță afectează atât parcursul profesional al cadrelor didactice debutante, cât și capacitatea sistemului educațional de a susține o cultură autentică a învățării și reflecției pedagogice.

Depășirea acestui decalaj presupune asumarea mentoratului ca responsabilitate instituțională reală, nu doar ca deziderat normativ, prin investiție în formarea mentorilor, recunoașterea explicită a rolului acestora și integrarea mentoratului în politicile de dezvoltare profesională continuă. Numai printr-o astfel de abordare sistemică mentoratul poate deveni un adevărat vector al schimbării educaționale, contribuind efectiv la profesionalizarea carierei didactice și la consolidarea calității actului educațional în învățământul preuniversitar românesc.

Prof. dr. Mihai FLOROAIA

(Extras din prezentarea *Activitatea de mentorat între deziderat și realitate*, susținută în cadrul Simpozionului Regional *Mentorat și calitate – premisa performanței în educație*, organizat de CCD Neamț, ianuarie 2026)

Mentoratul didactic, încotro? (II)

precum și schimbul de bune practici sunt extrem de importante pentru întreaga activitate managerială actuală din unitățile de învățământ.

Sintetizând cele prezentate până aici despre activitatea de mentorat în procesul dezvoltării profesionale a discipolilor, putem afirma că aceasta constă în aplicarea eficientă a tehnicilor de comunicare, consiliere, dezvoltarea capacității de relaționare cu cel mentorat și colegii, însușirea cunoștințelor de psihologie individuală și de grup, extinderea capacității de lucru în echipă, de aplicare a strategiilor privind managementul timpului, de soluționare a conflictelor etc.

Având în vedere rolurile și relațiile socio-profesionale dintre

gii. Mentorul are oportunitatea de a forma potențiali angajați/colegi, contribuie la emanciparea profesională și personală a studenților/debutanților, poate înțelege mai bine resursele pieței muncii. Totodată, colaborează cu mediul universitar, exersându-și și dezvoltându-și abilitățile de transfer al cunoștințelor spre debutanții din domeniu. Cadrul didactic mentorat își dezvoltă elemente legate de etica profesională și morală, se familiarizează cu mediul de lucru specific domeniului de specialitate, dobândește perspective asupra anumitor nișe de lucru de la un nivel superior. Are acces la un networking profesional de calitate și își dezvoltă abilități sociale, cunoscându-se mai bine pe sine.

În concluzie, activitatea de mentorat din învățământul preuni-

Lansare de carte:

Sara STROICI – „Vioara în creații ale compozitorilor George Enescu, Eugène Ysaÿe și Serghei Prokofiev”

Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca, Extensia Piatra-Neamț, ne-a invitat, miercuri, 18 martie 2026, cu începere de la ora 17:00, la sala „Cristian Misievici”, la un eveniment editorial și artistic de excepție. Este vorba despre lansarea volumului „Vioara în creații ale compozitorilor George Enescu, Eugène Ysaÿe și Serghei Prokofiev”, semnat de violonista și autoarea Sara Stroici.

Lucrarea explorează legăturile dintre limbajul muzical al celor trei mari compozitori, oferind perspective valoroase atât pentru muzicologi cât și pentru interpreți.

Evenimentul a fost moderat de prof. univ. dr. habil. Constantin Andrei, directorul Extensiei Piatra-Neamț, și s-a bucurat de prezența unor invitați de seamă din mediul academic și artistic: prof. univ. dr. Șerban-Dimitrie Soreanu, conf. univ. dr. Gabriela Pepelea, lect. univ. dr. Anca Păduraru, dr. Andreea Dobia, pianistă.

Seara a fost completată de un moment artistic de excepție, un microrecital susținut de Sara Stroici, alături de pianistul Adrian Stroici, oferind publicului ocazia de a auzi „pe viu” concluziile interpretative prezentate în carte.

Red.

Lansare de carte

autor, Sara Stroici

Invitați:
 prof. univ. dr. Șerban-Dimitrie Soreanu
 conf. univ. dr. Gabriela Pepelea
 lect. univ. dr. Anca Elena Păduraru
 dr. Andreea Dobia - pianist

Moderator, prof. univ. dr. habil. Constantin Andrei

Microrecital Sara Stroici
 La pian, prof. Adrian Stroici

Miercuri, 18 martie 2026, ora 17.00
Sala „Cristian Misievici” a Extensiei Piatra-Neamț

stagionul artistic 2025 - 2026

Viitorul sindicatelor din educație: Leadership, negociere și soluții pentru provocările actuale

Într-un context socio-economic marcat de schimbări rapide, Federația Sindicatelor Libere din Învățământ (FSLI) face un pas strategic spre modernizarea dialogului social. Prin proiectul „Consolidarea structurilor de dialog social în sectorul educație și formare profesională continuă” finanțat din fonduri europene, sindicatul investește direct în formarea profesională a cadrelor didactice și a liderilor săi.

Proiectul răspunde unei nevoi reale și stringente de adaptare la presiunile actuale ale pieței muncii, oferind membrilor instrumente moderne de lucru prin două programe de formare esențiale:

1. Dialog social și negociere colectivă – Instrumente pentru dezvoltarea sustenabilă în educație: Un program de 80 de ore desfășurat în sistem e-learning, care echipează 96 de membri cu tehnici de *public speaking* și mediere, esențiale pentru o reprezentare eficientă a intereselor profesorilor.

2. Atractivitatea profesiei didactice și profesionalizarea liderilor de sindicat – Noi abordări în comunicare și leadership: Un curs de 30 de ore, cu o componentă practică importantă, dedicat în special tinerilor din structurile sindicale. Până în prezent, 70 de lideri și membri de sindicat din județele **Dâmbovița, Ialomița și Neamț** au beneficiat de sesiuni de formare față în față, urmând ca alte patru grupe să fie organizate în perioada următoare.

Învățare prin comunicare, joc și experiență practică

Având oportunitatea să participe la Cheia, județul Prahova, în perioada 20 – 22 februarie la acest program, în calitate de formator al grupei Sindicatului

Liber din Învățământ Dâmbovița, am realizat activitățile din cadrul cursului în manieră non-formală. Prin această abordare, s-au creat situații de învățare diferite de cele cu care mulți colegi au fost obișnuiți

până în prezent la alte programe de formare. Jocul, ca formă de realizare, a reușit să transpună realitatea, evidențiind chiar aspectele ce au nevoie să fie îmbunătățite într-o organizație. Astfel, participanții au avut posibilitatea să își analizeze capacitatea de a lucra în echipă, să acționeze în anumite circumstanțe, conștientizând și valorificând rolul fiecărui membru din echipa sa, ținând cont de toate particularitățile acestora (vârstă, funcție etc.). Situațiile interactive au permis tuturor cursanților să conștientizeze rolul și responsabilitatea de **lider** și să înțeleagă **importanța relaționării generaționale**. În ceea ce privește îmbunătățirea competențelor de comunicare, în contextul actual, soluția este învățarea continuă și adaptarea la schimbările inerente. S-a accentuat importanța **comunicării asertive**, ce permite schimbarea atitudinală și produce influență asupra celorlalți prin mijloace democratice de exprimare autentică a propriilor opinii și concepții, de ascultare și acceptare a parteneriatului.

Feed-back-ul venit din partea cursanților confirmă nevoia de formare profesională permanentă, de consolidare a competențelor de comunicare și leadership, de motivare a colegilor tineri să se implice cu responsabilitate în activitatea sindicală.

Proiectul (Cod SMIS 310396) este cofinanțat din Fondul Social European+ prin Programul Educație și Ocupare 2021-2027 și reprezintă un angajament pentru un parteneriat social bazat pe profesionalism și adaptabilitate.

Prof. Ramona-Mihaela ROȘU

Câștigătorii Premiilor Oscar 2026!

Gala Premiilor Oscar 2026 a adus un an plin de surprize și competiție puternică între unele dintre cele mai discutate filme ale anului. Marele câștigător al serii a fost filmul „One Battle After Another”, care a dominat ceremonia și a plecat acasă cu cele mai multe statuete.

În același timp, producția „Sinners” a fost unul dintre cele mai apreciate filme ale serii, obținând premii importante pentru interpretare, scenariu și imagine.

Cel mai bun film și cea mai bună regie

Premiul pentru cel mai bun film a fost câștigat de „One Battle After Another”, considerat de mulți critici unul dintre cele mai puternice filme ale anului.

Premiul pentru cea mai bună regie a fost acordat lui Paul Thomas Anderson pentru același film, consolidând succesul producției în cele mai importante categorii.

Premiile pentru actorie

La categoria cel mai bun actor în rol principal, trofeul a fost câștigat de **Michael B. Jordan** pentru interpretarea sa din filmul „Sinners”.

Premiul pentru cea mai bună actriță în rol principal a fost câștigat de **Jessie Buckley** pentru rolul din „Hamnet”.

La categoriile de roluri secundare au câștigat: **Sean Penn** – cel mai bun actor în rol secundar pentru „One Battle After Another”; **Amy Madigan** – cea mai bună actriță în rol secundar pentru „Weapons”.

Scenariu și realizare cinematografică

Premiul pentru cel mai bun scenariu original a fost câștigat de Ryan Coogler pentru filmul „Sinners”.

La categoria scenariu adaptat, premiul a mers către Paul Thomas Anderson pentru „One Battle After Another”.

Alte premii importante:

Cea mai bună imagine – „Sinners” * Cele mai bune efecte vizuale – „Avatar: Fire and Ash” * Cel mai bun film de animație – „KPop Demon Hunters” * Cel mai bun film internațional – „Sentimental Value” (Norvegia) * Cel mai bun documentar – „Mr. Nobody Against Putin”.

Concluzie

Oscarurile din 2026 au fost dominate de două producții importante – „One Battle After Another” și „Sinners”, care au împărțit cele mai importante premii ale serii și au confirmat direcția cinematografului din ultimul an. (*Red.*)

Jessie Buckley

Sorin Grumuș, istoric militar: „Un cercetător al istoriei are datoria de a reda cu acuratețe adevărul”

Sorin Grumuș este un cunoscut istoric militar și autor de cărți, distins cu importante embleme militare de onoare și de merit.

S-a născut la 22 februarie 1972, în Roman, județul Neamț. Este absolvent al Colegiului Național „Roman-Vodă”, al Institutului Militar de Intendență și Finanțe „Gheorghe Lazăr” din Sibiu (secția subofițeri), al Facultății de Istorie din cadrul Universității „Spiru Haret” din București și al unui master la Facultatea de Filologie a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău.

Lucrările sale de referință sunt: *Istoricul Regimentului 14 Dorobanți Roman* (2015), *Istoria Militară a Orașului Roman* (2 volume publicate în 2019), 1918. Album documentar, editat de Biblioteca Județeană „G.T. Kırileanu” Neamț (2018), și *Istoricul Bazei 95 Aeriană Bacău* (2020).

Sorin Grumuș este prețuit și admirat atât pentru virtuțile sale de cercetător conștiincios, pasionat, cât și pentru nobilele sale însușiri sufletești care-l fac îndrăgît de toți cei care-l cunosc.

– *Ce vă doreați cel mai mult în copilărie?*

– Fiind un mare „consumator” de carte, atunci când împrumutam cărți de la Biblioteca Municipală „George Radu Melidon” din orașul Roman, eram fascinat de un raft aflat la intrarea în sala de lectură, pe partea stângă, în care se aflau operele autorilor nemțeni. Îmi amintesc că, în mîntea mea de copil, îmi doream ca într-o bună zi să fiu și eu acolo în calitate de autor de carte. De asemenea, abonat fiind la revista „Magazin istoric”, voiam să public și eu măcar un articol în această prestigioasă revistă de popularizare a istoriei care apare neîntrerupt din anul 1965. Au trebuit să trecă mulți ani de studii și cercetări, dar visul meu din copilărie a fost îndeplinit. Povestea merge mai departe...

– *Cum a intrat istoria în viața dvs. și care sunt persoanele de la care ați avut de învățat cel mai mult?*

– Am avut șansa ca în anii urmărilor cursurilor Școlii Gimnaziale „Carol I” din municipiul Roman să-l am profesor la disciplina istorie pe domnul Petru Rachieru. Un profesor devotat, care a fost și dirigintele clasei mele, și care a reușit să îmi insuflă pasiunea pentru studiul istoriei încă din clasa a V-a, fapt pentru care îi sunt profund recunoscător. Am continuat pe un drum ascendent în studierea istoriei, prin urmare cursurilor Colegiului Național „Roman-Vodă” din orașul Roman, o instituție de învățămînt elitistă,

unde la disciplina istorie am avut-o profesoară pe doamna Valeria Andreiu. Studiile liceale au reprezentat pentru mine perioada marilor acumulări, concretizate și prin obținerea unor rezultate bune la Olimpiada județeană de istorie. În ceea ce privește orientarea studiilor mele către istoria militară, care a venit în timpul susținerii cursurilor școlii militare, și consilierea în elaborarea primelor lucrări, un merit deosebit a avut domnul comandor în rezervă profesor univ. dr. Aurel Pentelescu, personalitate a istoriografiei românești contemporane. Trebuie precizat faptul că în județul Neamț s-au născut două personalități ale istoriografiei contemporane: domnul prof. univ. dr. Ioan Scurtu, în comuna Dochia, și domnul comandor în rezervă dr. Gheorghe Vartic, în comuna Vânători, care, prin lucrările de istorie și istorie militară publicate, au adus o contribuție importantă la istoriografia română.

– *Când ați știut că o să vă îndreptați spre o carieră militară?*

– Am absolvit studiile liceale în vara anului 1990, într-o perioadă foarte dificilă pentru societatea românească, implicit pentru un adolescent care își căuta drumul în viață, preocupat de foarte multe întrebări, la care avea prea puține răspunsuri. Urmarea unei cariere militare, care să îmi asigure stabilitate, am considerat-o cea mai bună soluție, în contextul respectiv. După 33 de ani de activitate la structuri militare din

patru garnizoane ale țării, la această dată sunt subofițer în rezerva armatei române.

– *Aveți un model de istoric militar, un înaintaș pe care-l prețuiți?*

– Am certitudinea că orice om are nevoie de modele și repere la care să se raporteze în viața personală și profesională. Din fericire, istoria noastră națională ne oferă un număr mare de personalități de excepție care și-au adus contribuția la realizarea marilor noastre deziderate naționale și/sau la dezvoltarea civilizației și culturii naționale și universale. Pentru mine, marele istoric și patriot Nicolae Bălcescu, liderul și ideologul inconteștabil al Revoluției române de la 1848 din Muntenia este un astfel de model de urmat. Cu siguranță, nu există progres educațional fără modele și valori. Mai mult decât atât, consider că nu putem vorbi de valori fără tradiții. Un popor, pentru a rămâne ancorat în istorie, trebuie să producă valori universale. Poporul român a reușit de-a lungul existenței sale să producă astfel de valori universale în diferite domenii. Acest proces este permanent și numai prin educație se pot crea astfel de valori în viitor, în ciuda unui proces îngrijorător de decadență a societății contemporane.

– *Vorbiți-ne, vă rog, despre preocupările actuale.*

– Preocupările mele actuale se împart între organizarea, colaborarea și participarea la diferite activități cu caracter cultural-educativ de promovare a istoriei militare și tradițiilor armatei române, cu predilecție în rândul tinerei generații, și studierea și cercetarea documentelor din arhivele statului și arhivele militare, în vederea pregătirii expunerilor și publicării de articole științifice în reviste de specialitate. Vă fac cunoscut faptul că am în proiect în faza finală o lucrare de istorie militară dedicată operațiunilor militare desfășurate, în primăvara și vara anului 1944, pe frontul de la Culmea Pleșului de la Târgu Neamț și Valea Moldovei intitulată astfel: *Lupte de apărare la est de Carpați: Culmea Pleșului și Valea Moldovei (aprilie-august 1944)*. Acest nou volum este prevăzut a fi lansat la începutul lunii mai 2026. În calitate de vicepreședinte al Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” – Filiala Neamț „General de divizie Nicolae Rujinschi”, și președinte al Fundației „Erou căpitan aviator Alexandru Șerbănescu” – Filiala Roman-Neamț, am în proiect o serie întreagă de activități realizate în colaborare cu diferite instituții de cultură, în vederea promovării personalităților militare și contribuției armatei române la îndeplinirea marilor deziderate naționale.

– *Dați-ne exemple de bravi nemțeni, de lideri de pe meleagurile noastre care s-au distins prin curaj, prin viziune strategică...*

– Lista personalităților militare care s-au născut în

ținuturile nemțene și care s-au remarcat în războaiele noastre naționale, începând cu Războiul de Independență până la cel de-Al Doilea Război Mondial, este impresionantă. Amintesc doar câteva dintre acestea: colonel **Gheorghe Alexandru Ruset-Roznovanu**, general **Nicolae Rujinschi**, general **Gheorghe Rujinschi**, general **Vasile Nădejde**, maior **Panait Donici**, general **Gheorghe Makarovitsch**, general **Nicolae Dăscălescu**, general medic **Nicolae Vicol**, general **Ernest Broșteanu**, general **Iacob Zadik**, general **Mihai Buttescu**, general aviator **Vasile Gavrilu**, general **Vasile Bărboi**, maior **Gheorghe Răscănescu**, colonel **Raoul Halunga**, căpitan aviator **Lucian Toma**.

– *Ce nu poate sau ce n-ar trebui să uite un istoric militar?*

– Un cercetător al istoriei are datoria, pentru a nu se discredita, de a nu fi partizan în evaluarea și descrierea unor evenimente istorice și de a reda cu acuratețe adevărul istoric.

– *Ce vă place cel mai mult: să scrieți sau să le vorbiți oamenilor?*

– Ambele variante de exprimare și-au dovedit viabilitatea de-a lungul istoriei omenirii. Ar fi interesant să ne amintim de marii oratori ai antichității și opoziția cu care a fost întâmpinată apariția scrisului. În ceea ce mă privește, rămân adeptul dictonului latin: „Verba volant, scripta manent” (Vorbele zboară, scrisul rămâne).

– *Gheorghe Grigurcu, un cunoscut literat, spunea că a iubi trecutul înseamnă a te iubi pe tine. La fel crede și Sorin Grumuș?*

– Cu siguranță. Mai mult decât atât: „Historia magistra vitae est” (Istoria este învățătorul vieții), după cum spunea Marcus Tullius Cicero.

A consemnat
Violeta MOȘU

Lumina care rămâne: În amintirea profesorului Dumitru Rusu

Stiam că va veni clipa despărțirii. Domnul profesor vorbea despre acest moment de mult timp, cu o împăcare firească, dar străină de mine la acea vreme. Îmi amintesc cum, la telefon, folosea deseori acea expresie legată de lumânarea care se stinge, deși abia ieșise la pensie. Vorbea cu un umor și o detașare care mă intimidau, lăsându-mă uneori fără replică.

Așa l-am perceput pe domnul profesor Dumitru Rusu: un om de o franchețe autentică. Nu era deloc formal, ci jovial și tonic, impunând respect prin simpla prezență. Relația profesor-elev rămâne, cred, marcată pentru totdeauna de o autoritate firească; indiferent cât de amical devine raportul ulterior, profesorul rămâne mereu „Profesor”.

În 2019, am încercat să fac o reverență în fața dascălului căruia îi datorez atât de multe. L-am cunoscut între anii 1995-1999, la Școala Generală Nr. 4 (astăzi „Elena Cuza”) din Piatra-Neamț. Deși eram mulți elevi, domnul profesor reușea un echilibru perfect în clasă. Captarea atenției nu venea prin duritate, ci prin fascinația po-

veștii. Atât predarea, cât și evaluarea erau minuțioase, însă pasiunea sa era inegalabilă. Consider că așa trebuie să fie un profesor de istorie: înainte de toate, un bun povestitor.

Pe lângă harul didactic, dominația sa a avut un talent deosebit la scris. Citeam cu plăcere articolele

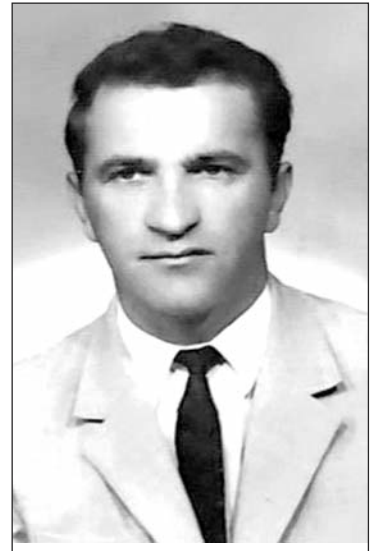

sale din „Ceahlăul” sau „Apostolul”. Stilul său avea un farmec aparte: ironic, uneori autoironic, plin de substanță și niciodată siropos. Era un susținător neînduplecat al valorilor morale și un fin observator al istoriei locale, descriind orașul cu bune și rele, rămânând activ în viața cetății până târziu.

Personal, am urmat Facultatea de Istorie din Iași ca urmare a pasiunii sădite de dumnealui în gimnaziu. M-a fascinat modul în care evoca amfiteatrele universității și pe profesorii săi. Este un drum pe care l-aș alege oricând din nou și care i se datorează în mare măsură.

Domnul profesor a plecat așa cum a trăit: discret, fără să deranjeze. Modestia și demnitatea l-au caracterizat până la sfârșit. Într-un articol din 2019, citând-o pe Veronica Micle, scria cu același ton detașat: „...și pulbere, țărână, din tine se alege”.

Și totuși, ce rămâne în urmă? Rămâne lumina pe care a împărțit-o și curio-

25 nov. 1938 - 16 feb. 2026

zitatea sădită în generații de elevi. Un profesor trăiește prin ceea ce construiește în alții, prin amprenta lăsată asupra mult mai multor oameni decât o persoană obișnuită. Suntem recunoscători pentru lecțiile oferite. Pentru mine, domnul profesor Dumitru Rusu rămâne modelul de dascăl dedicat, integru și dăruit cu har.

Prof. Marina-Melania IRIMIA

SUMAR

Adrian ALUI GHEORGHE – *Avem o literatură, ce facem cu ea?* (pag. 24)

Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu” Neamț – *Ion Creangă, medalion evocator la Biblioteca Județeană* (pag. 19)

Gheorghe BRÂNZEI – *MARIN SORESCU la 90 de ani de la naștere (II)* (pag. 6-7)

Gianina BURUIANĂ – *Tot universul meu sonor are ca fundament chitara clasic • Interviu cu muzicianul Adrian Andrei* (pag. 5) * *Concursul de interpretare pianistică, chitară clasică și teoria muzicii „Carl Czerny”, un maraton al excelenței* (pag. 12-13) * *GeoCoach Neamț – un cadru optim pentru modernizarea predării geografiei* (pag. 15)

Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț – *Concursul Național de arte plastice „Nicolae Milord”, ediția a X-a* (pag. 24)

Red. Chișinău – *Martie în Republica Moldova: Repere culturale și educaționale* (pag. 14) * *Vocația nu poate ține loc de salariu • Dialog cu Daniela FARĂMA, învățătoare debutantă, membră a Sindicatului din Educație* (pag. 15) * *Sindicatul cer reguli clare, salarii mai mari și respect pentru munca profesorilor* (pag. 14)

Elena-Dorina CIUREA – *Spartachiada profesorilor din Hâncești: emoție, prietenie și o punte între oameni* (pag. 3)

Daniel DIEACONU – *George Panu – un împătimit al Ceahlăului* (pag. 8)

Ghenadie DONOS – *Federația Sindicală a Educației și Științei - Ziua Liderului Sindical din Educație* (pag. 1)

Mihai FLOROAI – *Teologia tăcerii: între cuvânt, mister și experiență* (pag. 9) * *Mentoratul didactic, încotro? (II)* (pag. 20)

Adina Suciu GIURESCU – *Ștefan Oprea, martor al fenomenului teatral Piatra-Neamț* (pag. 18)

Cristian HORGOS – *Cimilitura Complexului Monumental de la Tg. Jiu și Fizica Cuantică (2)* (pag. 17)

Marina-Melania IRIMIA – *Lumina care rămâne: În amintirea profesorului Dumitru Rusu* (pag. 23)

Violeta MOȘU – *„Instantanee cromatice” cu Arcadie Răileanu, la Biblioteca Județeană* (pag. 7) * *Sorin Savin, artist fotograf: „Viața țărânului român, prin simplitatea ei, spune povești extraordinare”* (pag. 16) * *Victor Purice are stea în fața cinematografului – de 55 de ani în slujba cineaștilor pietreni* (pag. 19) * *Sorin Grumuș, istoric militar: „Un cercetător al istoriei are datoria de a reda cu acuratețe adevărul”* (pag. 22)

Raluca NACLAD – *Pulsul scenei la TT* (pag. 10-11)

Ioan-Aurel POP, Ion TIGHINEANU – *Un pas spre consolidarea unității academice* (pag. 4)

Red. – *CALENDAR – martie 2026* (pag. 14) * *Sorin Dumitrescu: Arhitectul Luminii și Străjerul Catacombei* (pag. 16) * *Laurențiu Dimișcă, în fața misterului feminin: „Eu îți aparțin, tu îmi aparții”* (pag. 17) * *CALENDAR – aprilie 2026* (pag. 19) * *Lansare de carte: Sara STROICI – „Vioara în creații ale compozitorilor George Enescu, Eugène Ysaÿe și Serghei Prokofiev”* (pag. 20) * *Câștigătorii Premiilor Oscar 2026!* (pag. 21) * *Gabriel Chifu a câștigat Premiul „Ion Creangă” – Opera Omnia 2026* (pag. 24)

Ramona-Mihaela ROȘU – *Educația, între Gutenberg și digitalizare: Relațiile umane autentice – o parte esențială a predării în secolul XXI • Interviu cu doamna profesor Valentina TONU – șefa Direcției Învățământ Hâncești* (pag. 1-3) * *Viitorul sindicatelor din educație: Leadership, negociere și soluții pentru provocările actuale* (pag. 21)

Ioan SEREDIUC – *Petru Diaconu – Cinci decenii de lumină și culoare* (pag. 13)

Constantin TOMȘA – *Rememorări nemțene, luna martie 2026* (pag. 4, 5, 6, 7, 8, 9)

Mircea ZAHARIA – *Sistemul de educație, între apatie și necesitatea unei reforme reale • Interviu cu dl Ionel Hociung – președinte al Sindicatului din Învățământ Neamț* (pag. 1-2) * *Un specialist fără carnet de partid la cârma Educației Naționale* (pag. 1-2)

Gabriel Chifu a câștigat Premiul „Ion Creangă” – Opera Omnia 2026

Premiul Național pentru Proză „Ion Creangă” – Opera Omnia, ediția a IX-a, desfășurată în perioada 26 februarie – 1 martie 2026, la Piatra-Neamț, Târgu-Neamț și Humulești, i-a fost decernat romancierului Gabriel Chifu (n. 1954). Laureatul din acest an devine al nouălea câștigător al prestigioasei distincții. Gabriel Chifu s-a afirmat inițial ca poet, iar ulterior ca romancier. A condus mulți ani revista *Ramuri*, iar în prezent este director al revistei *România literară* și Secretar General al Uniunii Scriitorilor din România.

Nominalizările au fost stabilite în urma voturilor exprimate de 18 critici literari și scriitori din întreaga țară. Alături de Gabriel Chifu, au fost nominalizați Ioan Groșan, Bedros Horasangian, Florina Ilis, Ioana Pârvulescu, Doina Ruști și Dumitru Țepeneag. Inițial nominalizat, Varujan Vosganian s-a retras din competiție pentru a evita orice posibilă interpretare, având în vedere funcția sa de președinte al Uniunii Scriitorilor din România.

Laureatul a fost desemnat prin vot secret de juriul alcătuit din Adrian Alui Gheorghe, Ioan Holban, Adrian Lesenciuc, Angelo Mitchievici, Nicolae Oprea, Vasile Spiridon și Mihai Zamfir.

Gabriel Chifu și Adrian Alui Gheorghe

Programul ediției 2026, coordonat de scriitorul Adrian Alui Gheorghe, a inclus Gala de Decernare a Premiului, o expoziție de publicații și ediții bibliofile din opera lui Ion Creangă, întâlniri ale scriitorilor invitați cu elevii colegiilor „Petru Rareș” și „Calistrat Hogaș” din Piatra-Neamț și ai Colegiului Tehnic „Ion Creangă” din Târgu-Neamț, precum și conferirea titlului de Cetățean de Onoare al orașului Târgu-Neamț scriitorului Mircea Cărtărescu, laureatul ediției precedente.

Premiul Național pentru Proză „Ion Creangă” – Opera Omnia este organizat și susținut de Consiliul Județean Neamț, în parteneriat cu Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare”, Casa de Cultură „Ion Creangă” din Târgu-Neamț, Complexul Muzeal Național Neamț, Teatrul Tineretului Piatra-Neamț, Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu”, Primăria Municipiului Piatra-Neamț și Inspectoratul Școlar Județean Neamț. (Red.)

Avem o literatură, ce facem cu ea?

*Fără școală, opera-i goală.
Fără studiu, e doar un preludiv.
Fără transpirație e doar aspirație.
Dar fără har, e în zadar.*

Avem o literatură, ce facem cu ea? Cine o gestionează? În grija cui e literatura română azi? Cine o promovează, cine o apără? Cine (mai) are nevoie de literatura română actuală? Trăim în epoca statisticilor, așa că putem aproxima inclusiv apetitul pentru lectură al unei societăți, al unei comunități, „consumul” de carte, consumul cultural.

• Care mai e relația scriitorului român de azi cu „dușmanul de moarte”, cititorul? Cititorul, trebuie să recunoaștem, nu se formează singur. El trebuie „condus” spre literatură, trebuie „tentat”, trebuie învățat. Cine să o facă? Șeful de bloc? Șeful de „asociație agricolă”? Sau profesorul...!? Cunosc o mulțime de profesori (de literatură!) care nu știu să povestească nici visele pe care le-au avut peste noapte, dar să mai (și) vorbească despre nivelurile de receptare ale unei poezii! Sau ale unei proze „abisale”...!

• Ești ceea ce citești; sau: ești suma lecturilor tale; sau: cine nu citește, nu trăiește; sau: spune-mi ce citești, ca să îți spun cine ești ... etc. Un cititor este un supraviețuitor al unui complex de lumi, reale sau imaginate. Un necititor este un viețuitor al lumii și realității imediate. Un cititor trăiește. Un necititor este ... trăit. Un cititor citind câștigă timp fizic și timp virtual, pătrunde cu mintea în universuri paralele, cochetează cu eternitatea. Un necititor nu are niciodată timp, el este hăituit de timp...!

• Din păcate literatura română de azi e cam nicăieri în Europa mare, rămânem mai departe o insulă (în derivă?) într-o societate, cea europeană, care te invită la competiție, dar nu te trage de mână dacă nu o faci. Tu ca scriitor ești neputincios în fața unei piețe de carte uriașă, cea europeană, dar aici ar trebui să intervină politicile culturale ale statului român, prin instituțiile sale abilitate. Nu o face nimeni. Avem cinci milioane de români, după statistici, plecați în Europa după revoluție. Cum ajunge

cultura română la ei? Nu cumva, prin impasibilitate, prin prostia instituțională, îi condamnă definitiv la ... desțărare?

• Ar trebui să se introducă în „codul penal” pedepse pentru veleitarii agresivi, pentru critica „pozitivă” atunci când e vorba de cărți proaste. La „protecția consumatorului” ar trebui să fie înființat un departament pentru „literatură sub stas”, proastă, jenantă, dar care circulă. Dar ce, oamenii care circulă pe stradă sunt toți deștepți, alfabetizați...?

• Poetul fără har e ca un maidanez care latră a pagubă ca să-l audă cititorul, care e, în fond, un plictisit sau un prefăcut. Un mare monah român îmi spunea: „Poetul este copilul lui Dumnezeu. Poetul cu har, se înțelege. Poetul fără har, însă, îl maimuțarește pe Dumnezeu...!”. Nu știu explicație mai apropiată de adevăr.

• Poezia nu e o miză, niciun test de departajare a personalităților umane. Sunt mulți oameni, însă, care trăiesc poezie fără să știe. Ca monsieur Jourdain, cel care trăia proză de o viață și a trebuit să afle asta la maturitate, de la un profesor coțcar. Mă bucur, într-un fel, că cititorii de poezie sunt rari, în felul acesta ne demonstrăm și noi starea de ființe rare, alese. Dacă toată lumea ar citi poezie, așa cum mănâncă pâine sau cartofi, s-ar banaliza ceea ce ar trebui să fie un lucru excepțional. Să ne mulțumim că suntem neînțeleși, cetești doar de inițiați. Ce ar fi să dondăne toată lumea pe stradă, ca nebulii, continuu, pe limba poeziei?

• Din când în când un popor trebuie să-și reformuleze miturile. Să le rescrie, să le reinterpretate, să le aducă în prezent. E condiția supraviețuirii sale în rândul celorlalte nații.

• Cred că și dacă am pune noi juriul de la premiile Uniunii Scriitorilor să dea Premiul Nobel, tot nu l-ar primi un român și asta ca să nu tulburăm orgoliile locale. După calculele mele și după un temeinic studiu al evoluției astrale, cred că vom lua Premiul Nobel pentru literatură în ultimul an în care se va mai acorda, înaintea falimentului „Fundației Nobel”. (N.R. – selecții din volumul *Jurnal de campanie*, în curs de apariție)

Adrian ALUI GHEORGHE

Concursul Național de arte plastice „Nicolae Milord”, ediția a X-a

Între 27 martie și 13 aprilie 2026, Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț, prin Școala Populară de Artă Piatra-Neamț, organizează cea de a zecea ediție a Concursului Național de arte plastice „Nicolae Milord”, proiect cultural-educativ demarat în 2017 pentru a promova creațiile elevilor școlilor de arte din țară, precum și pentru o mai bună cunoaștere a operei și a personalității pictorului pietrean Nicolae Milord.

Concursul se va desfășura pe două secțiuni – pictură și grafică.

Până pe 26 martie sunt așteptate lucrările care urmează a fi înscrise în competiție, urmând ca marți, 31 martie, la Sala Cupola a Bibliotecii Județene „G. T. Kirileanu” Neamț, cu începere de la ora 14:00, să fie vernisată expoziția care va rezulta în urma concursului. Cu același prilej, vor fi anunțate și rezultatele competiției. (Centrul pentru Cultură și Arte „Carmen Saeculare” Neamț)

ĂPOSTOLUL – revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț, Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999) și Federației Sindicale a Educației și Științei din Republica Moldova (aprilie 2019)

FONDATORI ● noiembrie, 1934: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei

● martie, 1999: Florin Florescu, Ștefan Corneanu, Gheorghe Amaicei, Dumitrița Vasilca.

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE: Ionel HOCIUNG – Președinte SLLICS Neamț, Gabriel PLOSCĂ – director general, Iosif COVASAN – director economic, Liviu Constantin RUSU, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA – redactor-șef (zahariamircea@gmail.com), Gianina BURUIANĂ – redactor-șef adjunct (gianina_buruiana@yahoo.com), Angelina BEGU – redactor-șef adjunct (Chișinău) (angelinabegu@gmail.com), Violeta MOȘU, Mihai FLOROAIA, Ramona-Mihaela ROȘU, Elena-Roxana IRINA (CCD Neamț), Luminița FELEA – secretară, Dorian RADU – DTP, Dorin DAVIDEANU – editor online.

ISSN - 1582-3121

Redacția
și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
Piatra-Neamț.
Tel/fax:
0233.22.53.32

revista.apostolul@yahoo.com
slineamt@yahoo.com